Lietas arhīva Nr. CA-0274-20/5
ECLI:LV:KUAT:2020:1202.C33750416.10.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Liepājā 2020.gada 2.decembrī

Kurzemes apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija:
tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese Liena Jansone
tiesneses Rita Vīva un Linda Vēbere
ar tiesas sēdes sekretāri /sekretāre/

piedaloties prasītājas pārstāvei zvērinātai advokātei Annijai Švembergai-Streikišai un atbildētājas pārstāvjiem zvērinātiem advokātiem Laurim Rasnačam un Jānim Spilvem

izskatīja atklātā tiesas sēdē civillietu SIA "IMPEL SERVIKS" prasībā pret Sabiedrību ar ierobežotu atbildību "HAGBERG" par parāda un līgumsoda piedziņu, SIA "HAGBERG" pretprasībā pret SIA "IMPEL SERVIKS" par zaudējumu piedziņu sakarā SIA "IMPEL SERVIKS" un SIA "HAGBERG" apelācijas sūdzībām par Ventspils tiesas 2017.gada 2.augusta spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] SIA "IMPEL SERVIKS", pamatojoties uz Civillikuma 1587., 1716., 1717., 1756., 1759., 1765., 1770., 1779., 1846., 1852., 2391.pantu cēlusi tiesā prasību pret Sabiedrību ar ierobežotu atbildību "HAGBERG", lūdzot piedzīt:
1) parādu par 2016.gada februārī un martā izpildītajiem darbiem 92 797,33 EUR;
2) līgumsodu par maksājumu kavējumu 9279,73 EUR;
3) nepamatoti ieturēto bankas garantiju 37 300 EUR;
4) tiesas un ar lietas vešanu saistītos izdevumus.
Prasība pamatota ar šādiem apstākļiem.

[1.1] Starp Sabiedrību ar ierobežotu atbildību "HAGBERG" (turpmāk – atbildētāja) un SIA "IMPEL SERVIKS" (turpmāk – prasītāja) 2015.gada 11.maijā noslēgts līgums, ar kuru pēdējā kā apakšuzņēmēja apņēmās nodrošināt starp atbildētāju un AS "Latvenergo" noslēgtā līguma izpildi daļā par telpu uzkopšanu un uzturēšanu AS "Latvenergo" apakšstacijās (turpmāk – Līgums).

Prasītāja līdz 2016.gada 31.martam sniedza atbildētājai Līgumā noteiktos pakalpojumus, izrakstīja par tiem rēķinus. Atbildētāja prettiesīgi atsakās apmaksāt prasītājas rēķinus par 2016.gada februārī un martā sniegtajiem pakalpojumiem.

Samaksas termiņš par februārī paveiktajiem darbiem iestājās 2016.gada 30.martā, bet par martā veiktajiem darbiem – 2016.gada 30.aprīlī. Kopējā izpildīto darbu samaksas parāda summa par februāri un martu ir 92 797,33 EUR.

[1.2] 2016.gada marta sākumā starp prasītāju un atbildētāju notika sarunas par Līguma izbeigšanu. Balstoties uz savstarpēji mutiski panākto vienošanos, prasītāja 2016.gada 7.martā nosūtījusi atbildētājai vēstuli, informējot atbildētāju, ka ar 2016.gada 1.aprīli Līgums tiks izbeigts.

Ar 2016. gada 11.marta vēstuli atbildētāja informējusi prasītāju, ka Līguma darbības izbeigšanai nepiekrīt.

Ar 2016.gada 1.aprīli prasītāja Līgumā noteikto darbu izpildi pārtrauca.

[1.3] 2016.gada 4.aprīlī atbildētāja paziņojusi par nepamatoti aprēķinātu līgumsodu 169 574,03 EUR par Līgumā noteikto darbu neveikšanu, kas tiek ieturēts no prasītājai veicamajiem maksājumiem par februāri un martu.

[1.4] Ar 2016.gada 11.aprīļa vēstuli AS "Swedbank" (turpmāk – Banka) atbildētāja nepamatoti pieprasījusi un saņēmusi prasītājas saistību izpildes garantijas izmaksu 37 300 EUR.

[1.5] Pamatojoties uz 2016.gada februārī izpildīto darbu samaksas kavējumu vairāk par 60 (sešdesmit) kalendārām dienām, prasītāja papildus un atkārtoti ar 2016.gada 2.jūnija vēstuli izbeidza Līgumu ar atbildētāju pamatojoties uz Līguma 10.5.punktu.

[1.6] Tā kā termiņš 2016.gada februāra un marta rēķinu samaksai bija iestājies 2016.gada 30.martā un 30.aprīlī, tad pamatojoties uz Līguma 5.7. punktu, prasītāja ir aprēķinājusi atbildētājai maksājamo līgumsodu 10 % apmērā no nesamaksātās parāda summas 9279,73 EUR.

[2] Sabiedrība ar ierobežotu atbildību "HAGBERG", pamatojoties uz Civillikuma 1587., 1716., 1717., 1756., 1759., 1765., 1770., 1779., 1846., 1852., 2391.pantu cēlusi pretprasību pret SIA "IMPEL SERVIKS", kas vēlāk precizēta, lūdzot piedzīt zaudējumus 334 067,80 EUR, kas ir starpība starp līgumā ar AS "Latvenergo" noteikto summu, kas tiek maksāta par telpu uzkopšanu, un naudas līdzekļiem, ko atbildētāja iztērēja, veicot darbus pēc tam, kad prasītāja pārtrauca pildīt Līgumu.

Pretprasība pamatota ar šādiem apstākļiem.

[2.1] Vienīgais Līgumā noteiktais gadījums, kad prasītājs var vienpusēji izbeigt Līgumu, ir ja atbildētājs Līgumā noteiktajā termiņā nav veicis apmaksu par izpildīto un Līgumā noteiktajā kārtībā pieņemto pakalpojumu, un atbildētāja nokavējums ir sasniedzis vismaz 60 kalendārās dienas.

2016.gada 7.marta prasītājas paziņojuma par vienpusēju atkāpšanos no Līguma saņemšanas brīdī atbildētāja bija pilnībā izpildījusi savas no Līguma izrietošās saistības. Līdz ar to Līgums ir spēkā vēl joprojām un prasītājai ir pienākums to pildīt. Līguma nepildīšana Civillikuma izpratnē ir neattaisnojama darbība, kas ir pamats prasīt zaudējumu atlīdzību.

[2.2] Atbilstoši 2014.gada 1.jūnija līgumam, kas noslēgts starp atbildētāju un AS "Latvenergo" par darbiem, kurus veica prasītāja, no 2016.gada aprīļa līdz 2016.gada decembrim bija paredzēta atlīdzība 298 170,72 EUR plus PVN. Savukārt Līgumā prasītājai par šo darbu šajā laika periodā bija paredzēta atlīdzība 319 198,50 EUR plus PVN. Pēc tam, kad prasītāja pārtrauca pildīt Līgumu, atbildētājas izdevumi par šo darbu veikšanu ir bijuši 615 662,39 EUR. Līdz ar to atbildētājai ir radušies zaudējumi, kurus veido starpība starp izdevumiem, kas rodas atbildētājai, lai nodrošinātu darbu veikšanu, kas bija jāveic prasītājai, un ienākumiem, ko atbildētāja saņem no pasūtītāja AS "Latvenergo" – 317 488,97 EUR.

[2.3] Par Līgumā noteiktā pakalpojuma nesniegšanu laika periodā no 2016.gada aprīļa līdz 2016.gada decembrim, pamatojoties uz Līguma 5.1.punktu – par pakalpojuma izpildes termiņa kavējumu, atbildētāja ir aprēķinājusi līgumsodu 48 5891,05 EUR. Savukārt saskaņā ar Līguma 5.2.punktu – par pakalpojuma neizpildes 231 gadījumu, atbildētāja ir aprēķinājusi līgumsodu 80 850 EUR. Tādējādi kopējais līgumsoda apmērs ir 566 741,05 EUR.

Jau iepriekš atbilstoši Līguma 5.1.punktam prasītājai tika aprēķināts līgumsods 135 974,03 EUR, bet atbilstoši Līguma 5.2.punktam tika aprēķināts līgumsods 33 600 EUR, 2016.gada 4.aprīlī prasītājai izrakstot rēķinu par līgumsoda samaksu.

Atbilstoši Līguma 5.9.punkta nosacījumiem atbildētāja ir tiesīga līgumsodu bezstrīda kārtībā ieturēt, samazinot kārtējo prasītājai veicamo maksājumu, ja prasītāja labprātīgi nav apmaksājusi rēķinu par līgumsoda samaksu.

Ņemot vērā, ka prasītāja neturpināja pakalpojuma sniegšanu un arī labprātīgi neveica līgumsoda samaksu Līguma 5.9.punktā noteiktā termiņā, 2016.gada 11.aprīlī atbildētāja pieprasīja AS „Swedbank" izmaksāt Līguma izpildes nodrošinājumu 37 300 EUR, kā arī ieturēja izrakstīto rēķinu par pakalpojuma sniegšanu februārī 46 301,12 EUR un martā 46 016,60 EUR apmaksu, tādejādi, sedzot izrakstīto līgumsoda rēķinu.

Līdz ar to ir uzskatāms, ka atbildētājas aprēķinātais līgumsods 566 741,05 EUR ir apmaksāts 129 617,72 EUR apmērā un faktiskais prasītājai maksājamais līgumsods ir 437 123,33 EUR. Taču atbildētāja, izrādot savu labo gribu un ņemot vērā prasītājas grūto finansiālo stāvokli, neprasa piedzīt šo aprēķināto līgumsodu.

[2.4] Pretprasības grozījumos (*lietas 3.sējuma 46.-47.lapa*), norādīts, ka sākotnējā pretprasībā zaudējumi tika rēķināti par periodu no 2016.gada aprīļa līdz 2016.gada decembrim. Pretprasības grozījumos zaudējumi aprēķināti arī par laika periodu no 2017.gada janvāra līdz martam, kā arī precizēti iepriekšējo periodu zaudējumi. Faktiskais nodarīto zaudējumu apmērs ir 334 067,80 EUR. Par iepriekšējiem periodiem aprēķināto zaudējumu apmērs no iepriekš aprēķinātiem atšķiras, jo atsevišķos gadījumos sākotnēji zaudējumos nebija iekļauti visi izdevumi vai bija iekļauti izdevumi, kas attiecas uz citu līgumu izpildi, kā arī atsevišķi izdevumi bija jāattiecina uz citu periodu.

[3] Ar Ventspils tiesas 2017.gada 2.augusta spriedumu prasība ir apmierināta daļēji, no atbildētājas prasītājas labā piedzenot samaksu par 2016.gada februārī un martā veiktajiem darbiem 92 797,33 EUR un samaksātos tiesāšanās izdevumus 4555,43 EUR. No atbildētājas valsts labā piedzīti ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 5,25 EUR. Prasība daļā par līgumsoda 9279,73 EUR un ieturētās bankas garantijas 37 300 EUR piedziņu noraidīta.

Atbildētājas pretprasība par zaudējumu 334 067,80 EUR piedziņu noraidīta.

Spriedums pamatots ar šādiem argumentiem.

[3.1] Tiesa, izvērtējot pierādījumus, nodibinājusi vairākus faktus:

[3.1.1] 2015.gada 11.maijā starp atbildētāju kā pasūtītāju no vienas puses un prasītāju kā uzņēmēju no otras puses noslēgts Līgums par telpu uzkopšanas un uzturēšanas pakalpojumu sniegšanu;

[3.1.2] pakalpojuma sniegšana šī Līguma ietvaros tika noteikta no 2015.gada 15.maija līdz 2017.gada 31.martam;

[3.1.3] 2016.gada 7.martā prasītāja adresējusi atbildētājai vēstuli par Līguma izbeigšanu ar 2016.gada 1.aprīli pamatojoties uz Līguma 10.7.punktu;

[3.1.4] 2016.gada 11.martā atbildētāja paziņojusi prasītājai, ka nepiekrīt Līguma izbeigšanai;

[3.1.5] 2016.gada 2.jūnijā prasītāja nosūtījusi atbildētājai vēstuli ar paziņojumu par Līguma izbeigšanu saskaņā ar Līguma 10.5.punktu.

[3.2] Puses ir tiesīgi noslēgušas Līgumu, uzņemoties noteiktus pienākumus, tajā skaitā, atbildētājs apņēmies par prasītājas sniegtajiem pakalpojumiem samaksāt atbilstoši līguma noteikumiem. Vienpusēja atkāpšanās no līguma ir pielaižama tikai tad, kad tā pamatota ar paša līguma raksturu vai, kad to zināmos apstākļos atļauj likums, vai arī, kad tāda tiesība bijusi noteikti pielīgta.

Lietā nav strīda par to, ka prasītāja darbus 2016.gada februārī un martā ir izpildījusi noteiktajā termiņā un apmērā. Lietā nav strīda arī par to, ka atbildētāja rēķinus par šajos mēnešos veiktajiem darbiem nav apmaksājusi.

Atbildētājai atbilstoši Civillikuma 2222., 2223.panta nosacījumiem nebija pamata nemaksāt par paveiktajiem darbiem, par kuru atbilstošu izpildi pušu starpā strīda nav. Atbildētāja šīs likuma prasības, kas atbilst arī Līguma noteikumiem par darbu apmaksas kārtību, nav ievērojusi un samaksu par veikto darbu Līgumā noteiktajos termiņos nav veikusi. Līdz ar to, prasība daļā par parāda par 2016.gada februārī un martā veiktajiem darbiem piedziņu ir pamatota un apmierināma.

[3.3] Līgumā puses vienojušās par līguma rakstveida formu, kas nozīmē to, ka arī vienošanās par līguma pirmstermiņa izbeigšanu rakstveida forma ir obligāta. Rakstveida vienošanās par Līguma pirmstermiņa izbeigšanu ar 2016.gada 1.aprīli nav noformēta. Līdz ar to prasītāja patvaļīgi no 2016.gada 1.aprīļa pārtraukusi pildīt ar Līgumu uzņemtos pienākumus un sācies prasītājas pieļauts saistību izpildes nokavējums attiecībā uz darbu veikšanu.

Arī atbildētāja uz 2016.gada 1.aprīli pielaidusi savu saistību izpildes nokavējumu, nokavējot 2016.gada februāra rēķina apmaksu, kura apmaksas termiņš jau bija iestājies.

Tā kā nokavējumu pielaidušas abas puses, tad atbilstoši Civillikuma 1667.panta nosacījumiem, nokavējuma sekas savstarpēji iznīcinās un prasītāja nevar prasīt no atbildētājas līgumsodu par samaksas termiņa neievērošanu, savukārt atbildētāja nevar bezstrīdus kārtībā ieturēt līgumsodu par prasītājas neveiktajiem darbiem.

Turklāt, prasītāja nekad nav piekritusi ieturējuma veikšanai no izpildīto darbu samaksas, kas atbilstoši Civillikuma 1852.pantam ir šķērslis šādu ieturējumu veikšanai no atbildētājas puses.

[3.4] Prasība daļā par ieturētās bankas garantijas 37 300 EUR piedziņu ir nepamatota, jo atbilstoši Līgumam šāda bankas garantija bija paredzēta gadījumam, ja prasītāja neizpildītu savas ar Līgumu uzņemtās saistības. Tā kā nav strīda par to, ka no 2016.gada 1.aprīļa prasītāja savas saistības nepildīja, tad atbildētājai bija tiesības saņemt šo bankas garantijas summu par prasītājas saistību neizpildi.

[3.5] Pretprasība celta par zaudējumu, kas nav saistīti ar pušu starpā pastāvējušām līgumiskām attiecībām, piedziņu. Pušu starpā ir pastāvējušas līgumiskas attiecības, kas liedz iespēju atsaukties uz deliktu un kas ir pamats pretprasības noraidīšanai.

Līgumā puses nav konkretizējušas zaudējumu atlīdzības pamatu, kārtību un apmēru.

[3.6] Pretprasība par zaudējumu piedziņu būtu nepamatota arī tad, ja atbildētājai būtu pamats uz Civillikuma 1775., 1779.pantā noteiktā pamata šādu pretprasību celt.

Atbildētāja pretprasībā kā zaudējumus uzrādījusi starpību starp to naudas summu, kuru par darbu izpildi tas saņēmis no AS "Latvenergo" un to naudas summu, kuru tas iztērējis darbu veikšanai, kurus, atkāpjoties no Līguma, vairs neizpildīja prasītāja.

Atbildētāja, uzvarot konkursā, noslēgusi līgumu ar AS "Latvenergo" par teritorijas un telpu uzkopšanas darbu izpildi, apņemoties šos darbus veikt par 33 130,38 EUR mēnesī. AS "Latvenergo" atbildētājai šādas summas mēnesī par izpildītajiem darbiem arī samaksājusi. Tas, ka atbildētāja, iespējams, nav spējusi izpildīt darbus par to cenu, par kādu apņēmusies, noslēdzot līgumu ar AS "Latvenergo", nav uzskatāmi par zaudējumiem, par kuriem būtu atbildīga prasītāja, bet gan par atbildētājas biznesa risku, kurš iespējams novedis pie zaudējumiem.

[4] Par Ventspils tiesas 2017.gada 2.augusta spriedumu atbildētāja iesniegusi apelācijas sūdzību, pārsūdzot spriedumu pilnā apjomā.

Apelācijas sūdzībā norādīti šādi argumenti.

[4.1.] Atbildētāja nebija vienojusies ar prasītāju par Līguma izbeigšanu. Prasītājas rīcība, pārtraucot pildīt līguma saistības no 2016.gada 1.aprīļa, uzskatāma par Līguma pārkāpumu un to atzinusi arī pirmās instances tiesa. Tādējādi atbildētājai bija tiesisks pamats prasīt līgumsodu saskaņā ar Līguma 5.2. un 5.3.punktu.

Tā kā atbildētājai bija pamats aprēķināt un prasīt no prasītājas līgumsodu, tad atbildētāja bija tiesīga arī izlietot AS "Swedbank" saistību izpildes garantiju, kuras izlietošanu par pamatotu ir atzinusi arī pirmās instances tiesa.

[4.2.] Nepamatots ir tiesas secinājums, ka atbildētājai nebija tiesības ieturēt līgumsoda daļu no samaksas par februārī un martā veiktajiem darbiem, jo šāda kārtība bija paredzēta Līguma 5.9.punktā.

Bez tam, tiesa nepamatoti ir norādījusi, ka atbilstoši Civillikuma 1852.pantam, ieskaita veikšanai ir nepieciešama otras puses piekrišana, jo atbilstoši Civillikuma 1847.pantam, ieskaits var tik piemērots ar vienpusēju izteikumu. Līdz ar to tiesa strīda izšķiršanai ir piemērojusi nepareizās tiesību normas.

[4.3.] Tiesa nepamatoti piemērojusi Civillikuma 1667.pantu, kas paredz nokavējumu nevis saistību neizpildi vispār. Prasītāja savu saistību izpildi bija pārtraukusi vispār, nevis nepildīja to noteiktā laika posmā.

Atbildētājas samaksas neveikšana prasītājai nav atzīstama par prettiesisku rīcību, uz kuru tādējādi būtu attiecināms samaksas nokavējums un tā sekas, bet gan atbildētājas Līguma 5.9.punktā un Civillikuma 1847.pantā noteikto vienpusēja ieskaita tiesību izlietošanu. Līdz ar to uz izskatāmās lietas faktiskajiem apstākļiem nav attiecināmi Civillikuma 1667.panta nosacījumi.

[4.4] Tiesa nepamatoti secinājusi, ka Civillikuma 1775. un 1779.pants piemērojams tikai ārpuslīgumiska tiesību aizskāruma (delikta) gadījumā, jo tiesību doktrīnā tiek norādīts, ka šīs normas piemērojamas arī līguma pārkāpuma gadījumā.

[4.5] Tiesa nepamatoti secinājusi, ka prasītājas Līguma pārkāpums bija atbildētājas biznesa risks, jo nav ņēmusi vērā, ka cēlonis situācijai bija nevis atbildētājas kļūdainie pakalpojumu pašizmaksas aprēķini vai cita veida atbildētājas rīcība, bet gan apstāklis, ka prasītāja, kas iepriekš nodrošināja telpu uzkopšanas darbus par Līgumā noteikto maksu, kas savukārt nepārsniedza atbildētājas un AS "Latvenergo" līgumā noteikto maksu un neradīja atbildētājai zaudējumus, pārtrauca līguma izpildi no 2016.gada 1.aprīļa. Līdz ar to par šādām sekām (zaudējumu nodarīšanu saskaņā ar Civillikuma 1779.pantu un 2217.panta otro daļu) atbildība ir jāuzņemas prasītājai un radušies zaudējumi prasītājai ir jāatlīdzina. Turklāt atbildētājai bija tiesības paļauties, ka prasītāja pildīs uzņemtās līguma saistības (Civillikuma 1587.pants).

[5] Par spriedumu apelācijas sūdzību iesniegusi prasītāja, pārsūdzot spriedumu prasības noraidītajā daļā par līgumsoda un ieturētās bankas garantijas piedziņu un izdevumiem par advokāta palīdzību.

Apelācijas sūdzībā norādīti šādi argumenti.

[5.1] Tiesa nepilnīgi izvērtējusi Līguma izbeigšanas apstākļus un ar tiem saistītos pierādījumus, nepamatoti atzinusi, ka prasītāja no 2016.gada 1.aprīļa patvaļīgi beigusi pildīt ar līgumu uzņemtos pienākumus, jo nav ņēmusi vērā prasītājas argumentus un pierādījumus par Līguma izbeigšanas apstākļiem, no kuriem svarīgākais ir fakts, ka prasītājas apakšuzņēmēja SIA "Darba aģentūra" darbinieki ir vienā datumā pārgājuši pie atbildētājas, ko apliecina Valsts ieņēmumu dienesta izziņa.

[5.2.] Lai gan tiesa pamatoti atzinusi, ka atbildētāja pieļāvusi savu saistību izpildes nokavējumu, neveicot 2016.gada februāra rēķina apmaksu, tomēr nepamatoti secinājusi, ka prasītājai nav tiesību saņemt līgumsodu, jo saskaņā ar Civillikuma 1667.pantu konstatējams abu pušu nokavējums. Prasītāja nav pieļāvusi ne saistību izpildes nokavējumu, ne saistību neizpildi, jo atbildētāja 2016.gada 4.aprīlī pieņēmusi darbā praktiski visus darbiniekus, kas pildīja Līgumā noteiktos darbus. Savukārt atbildētāja pielaidusi nokavējumu, neapmaksājot rēķinus, par ko tai ir jāmaksā līgumsods.

[5.3.] Nepamatoti noraidīta prasība daļā par atbildētājas saņemto bankas garantijas summu. Bankas garantija Civillikuma izpratnē ir galvojums, kam nepieciešams spēkā esošs galvenais parāds (1694.pants), bet tiesa nav norādījusi, kas būtu galvenais parāds un par ko garantija varētu tikt izmantota.

Tiesa ir noraidījusi atbildētājas pretprasību, kas apliecina, ka galvenais parāds nepastāv.

Tiesa izdarījusi pretrunīgus secinājumus - no vienas puses secinājusi, ka abas puses pielaidušas nokavējumu un piemērojams Civillikuma 1667.pants, taču atzīstot, ka atbildētājai ir tiesības paturēt bankas garantiju, vienlaikus visus atbildētājas prasījumus noraidot.

[5.4.] Tiesa, aprēķinot par advokāta palīdzību piedzenamo izdevumu apmēru, nav ņēmusi vērā, ka lietā iesniegta arī pretprasība, tātad izdevumi bija jāpiedzen arī noraidītās pretprasības apmērā.

[6] Ar Kurzemes apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2017.gada 20.decembra spriedumu prasība ir apmierināta daļēji un pretprasība noraidīta.

[7] Ar Senāta 2020.gada 29.jūnija spriedumu Kurzemes apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2017.gada 20.decembra spriedums atcelts un lieta nodota jaunai izskatīšanai apelācijas instances tiesā.

[8] Apelācijas instances tiesas sēdē prasītājas pārstāve prasību un apelācijas sūdzību uzturēja atbilstoši tajā norādītajiem argumentiem un pamatojumam, papildus paskaidrojot, ka ikmēneša maksājums par Līgumā noteikto darbu izpildi prasītājai ir bijusi noteikta 37 341,93 EUR un no 2016.gada 1.aprīļa nebija paredzēts šīs Līgumā noteiktās summas samazinājums.

Attiecībā uz atbildētājas iebildumiem pret prasību un iebilstot pret atbildētājas pretprasību prasītājas pārstāve norādīja šādus argumentus:

[8.1] Atbildētāja, ņemot vērā, ka starp pusēm bija panākta vienošanās par Līguma izbeigšanu, nav bijusi tiesīga aprēķināt līgumsodus par prasītājas neizpildītajiem darbiem pēc 2016.gada 1.aprīļa. Līdz ar to atbildētāja nav bijusi tiesīga ne ieturēt 2016.gada februāra un martā izpildīto darbu samaksu, ne pieprasīt no bankas garantijas izmaksu.

[8.2] Tā kā starp pusēm pastāv strīds par līgumsodu aprēķināšanas pamatotību, savukārt tiesā prasība par līgumsoda piedziņu nav celta, tad atbildētāja nav tiesīga atsaukties uz ieskaita veidā dzēstajām līgumsodu summām.

[8.3] Pretprasība par zaudējumu piedziņu nav pamatota, jo nav konstatējams cēloniskais sakars starp prasītājas darbībām un atbildētājas izdevumiem. Nav zināms, vai pretprasībā norādītie izdevumi atbildētājai nav bijuši jau līdz prasītājas Līguma izpildes pārtraukšanai. Atsevišķās izdevumu pozīcijās ir norādīta izdevumu sadales proporcija, attiecinot tikai daļu no izdevumiem uz Līgumā noteikto darbu izpildi, kuru prasītājai nav iespējams pārbaudīt.

[8.4] Par pamatotām un uz Līguma izpildi attiecināmām ir atzīstamas zaudējumu aprēķinā iekļautās apkopēju algas, vienlaikus, lietā nav iesniegtas apkopēju darba tabeles, ir tikai tabulas par apkopēju darba alga apkopojumu, kas nav parakstītas un tāpēc nav pieļaujamas kā pierādījums.

[8.5] Nav pamatoti pretprasībā norādītie izdevumi, kas attiecināti uz transportu un degvielas iegādi, jo transporta izdevumi un degvielas iegāde ir bijusi saistīta arī ar Līgumu nesaistītu darbu izpildi.

[8.6] Nav pamatoti pretprasībā norādītie izdevumi higiēnas preču iegādei, jo tie ir pārāk lieli.

[8.7] Atbilstoši judikatūrai (SKC-86/2014), Dokumentu juridiskā spēka likumam un Ministru kabineta noteikumiem Nr.558, atbildētājas iesniegtie izdevumus apliecinošie dokumenti nav pieļaujami kā pierādījumi, jo daļa no tiem nav parakstīti un to kopijas nav apliecinātas likumā noteiktajā kārtībā.

[8.8] Atbildētājas zaudējumi nav pierādīti, jo nav zināms izdevumu apmērs, kāds atbildētājai ir bijis pirms tā uzsākusi Līgumā noteikto darbu izpildi. No AS "Latvenergo" maksājumiem nav redzams, kādu no saņemtā maksājuma daļu atbildētāja ir saņēmusi par Līgumā noteikto darbu izpildi. Līdz ar to nav izdarāmi pamatoti secinājumi par atbildētājas zaudējumiem saistībā ar Līgumā noteikto darbu izpildi. Atbildētāja tiesas sēdē ir apstiprinājusi, ka kopumā ar AS "Latvenergo" noslēgtais līgums ir peļņu nesošs. Tāpēc nevar būt pamats zaudējumu prasībai.

[9] Apelācijas instances tiesas sēdē atbildētājas pārstāvis pretprasību un apelācijas sūdzību uzturēja atbilstoši tajā norādītajiem argumentiem un pamatojumam, papildus paskaidrojot, ka ieskaitam izlietotais līgumsoda aprēķins atbilstoši Līguma 5.1.punktam ir sākts ar 2016.gada 1.aprīli un 1 % dienā ir aprēķināts no Līguma vidējās ikmēneša maksājuma summas 37 253,16 EUR. Savukārt ieskaitam izmantotais līgumsods atbilstoši Līguma 5.2.punktam ir aprēķināts par periodu no 2016.gada 1.- 4.aprīlim.

Attiecībā par to, kāpēc nav uzskatāms, ka atbildētāja būtu kavējusi prasītājas izrakstīto rēķinu par 2016.gada februārī un martā izpildītajiem darbiem samaksu, atbildētāja norādīja, ka vispirms, starp pusēm ir pastāvējis strīds par piemērotā līgumsoda, kas izlietots ieskaitam, apmēru un tāpēc atbildētājai bija pamatotas šaubas, vai līgumsoda ieturējuma rezultātā atbildētājai prasītājai vēl būtu bijis kas jāmaksā. Līdz ar to atbilstoši Civillikuma 1656.pantam ir atzīstams, ka atbildētāja nav nokavējusi savas saistības pret prasītāju izpildi un tāpēc nevar uz nokavējumu pamatot paziņojumu par vienpusēju atkāpšanos no Līguma izpildes.

Bez tam, pat ja tiktu atzīts, ka atbilstoši Līguma 5.1. un 5.2.punktam ir bijis pielīgts līgumsods par saistības neizpildi īstajā laikā, un tādējādi tas būtu aprobežojams ar 10 % no saistības apmēra, tad šāds līgumsods būtu aprobežojams ar 76 493,70 EUR, kas pārsniedz prasītājas rēķina par 2016.gada februārī izpildītajiem darbiem summu. Tā kā uz 2016.gada jūniju, lai prasītājai būtu pamats atkāpties no Līguma sakarā ar 60 dienu samaksas kavējumu, būtu attiecināma tikai februāra rēķina apmaksa, tā nevar būt nokavēta, jo ir dzēsta ar ieskaitu, kur līgumsoda summa ir pārsniegusi februāra rēķina summu. Tāpēc uz 2016.gada jūniju atbildētājai pret prasītāju nav pastāvējusi saistība, kuras izpilde būtu kavēta ilgāk par 60 dienām.

Motīvu daļa

-

[10] Novērtējot lietā esošos pierādījumus, lietas dalībnieku paskaidrojumus un apelācijas sūdzības motīvus, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma daļēji, savukārt pretprasība ir noraidāma pilnīgi.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 426.panta pirmo daļu un 430.panta trešo daļu apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības sakarā ar apelācijas sūdzību tādā apjomā, kā lūgts šajā sūdzībā, un nepārbauda pirmās instances tiesas konstatētos faktus, ja tie nav apstrīdēti apelācijas sūdzībā.

Prasītāja pirmās instances tiesas spriedumu ir pārsūdzējusi prasības noraidītajā daļā, savukārt atbildētāja – prasības apmierinātajā daļā un daļā par pretprasības noraidīšanu. Līdz ar to pirmās instances tiesas spriedums ir pārsūdzēts pilnībā.

[11] Saskaņā ar Civillikuma 1587.pantu tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējam pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumus.

Lietā starp pusēm nav strīda par to, ka prasītāja ar Līgumu uzņemto saistību izpildi pārtrauca no 2016.gada 1.aprīļa. Nav strīda arī par to, ka 2016.gada februārī un martā prasītāja ar Līgumu uzņemtās saistības izpildījusi, bet atbildētāja par izdarītajiem darbiem nav norēķinājusies.

Saskaņā ar Civillikuma 2223.pantu tiklīdz pasūtījums izpildīts un atzīts par labu, pasūtītājam jāsamaksā uzņēmējam norunātā maksa.

Atbilstoši Līguma 2.3.punkta nosacījumiem, atbildētājai noteikts pienākums veikt samaksu par prasītājas izpildītajiem darbiem 30 dienu laikā pēc pakalpojumu izpildes nodošanas – pieņemšanas akta abpusējas parakstīšanas un atbilstoša rēķina saņemšanas no prasītājas.

No lietas materiāliem redzams, ka par izpildītajiem darbiem februārī 2016.gada 29.februārī prasītāja ir izrakstījusi atbildētājai rēķinus Nr. 8720249; Nr. 8720250; Nr. 8720124; Nr. 8720146; Nr. 8720198, Nr. 8720241, Nr. 8720349 par kopējo summu 46 301,12 EUR, kuru apmaksas termiņš ir 2016.gada 30.marts (*lietas 1.sējuma 89.-95.lapa*).

Par izpildītajiem darbiem martā 2016.gada 31.martā prasītāja ir izrakstījusi atbildētājai rēķinus Nr. 8720389; Nr. 8720464; Nr. 8720465; Nr.8720556, Nr. 8720558; Nr. 8720557; Nr. 8720600; Nr. 8720664; Nr. 8720665; Nr. 8720766 par kopējo summu 46 496,21 EUR, kuru apmaksas termiņš ir 2016.gada 30.aprīlis (*lietas 1.sējuma 101.-110.lapa*).

Atbildētāja ne rēķinos norādīto darbu apjomu, ne kvalitāti, ne rēķinu summas nav apstrīdējusi. Tādējādi ir pamats atzīt, ka atbildētājai bija jāveic maksājumi par prasītājas paveiktajiem darbiem.

Tā kā rēķinos atbilstoši Līguma 2.3.punktam norādītais apmaksas termiņš ir iestājies, tad ir pamats atzīt prasītājas tiesības saņemt no atbildētājas samaksu par izpildītajiem darbiem 92 797,33 EUR.

Atbildētāja, iebilstot pret celto prasību, ir norādījusi, ka nav pieļāvusi samaksas nokavējumu, jo samaksu par veiktajiem darbiem ieskaita veidā ir dzēsusi ar aprēķinātajiem līgumsodiem par darbu izpildes kavējumu un neizpildi laika posmā no 2016.gada 1.aprīļa, kad prasītāja prettiesiski ir pārtraukusi Līgumā noteikto darbu izpildi.

Līdz ar to, lai noteiktu atbildētājas parāda un tā samaksas nokavējuma esību, ir izšķirams strīds par to, vai Līguma izpildes pārtraukšana no prasītājas puses ir bijusi prettiesiska un vai puses bija tiesīgas par savstarpēji pieļautajiem Līguma izpildes pārkāpumiem aprēķināt līgumsodus, kā arī par to, vai atbildētāja, veicot vienpusēju aprēķināto līgumsodu ieskaitu, ir dzēsusi parādu pret prasītāju par izpildīto darbu 2016.gada februāra un marta mēnesī samaksu.

[12] Saskaņā ar Civillikuma 1589.pantu, *vienpusēja atkāpšanās no līguma ir pielaižama tikai tad, kad tā pamatota ar paša līguma raksturu, vai kad to zināmos apstākļos atļauj likums, vai arī kad tāda tiesība bijusi noteikti pielīgta.*

2016.gada 7.martā prasītāja rakstveidā paziņojusi atbildētājai, ka ar 2016.gada 1.aprīli saskaņā ar Līguma 10.7.punktu pārtrauc uzkopšanas pakalpojumus (*lietas 1.sējuma 115.lapa*).

Līguma 10.7.punktā ir noteiktas pušu darbības, kas izdarāmas pēc tam, kad viena vai otra puse ir vienpusēji izbeigusi Līgumu. Tiesības vienpusēji izbeigt Līgumu prasītājai ir noteiktas Līguma 10.5.punktā, bet atbildētājai – 10.4.punktā un tā apakšpunktos. Līdz ar to Līgumā ir paredzētas pušu tiesības vienpusēji atkāpties no Līguma, taču Līguma 10.7.punktā tā izbeigšanas pamats nav noteikts.

Prasītāja ir norādījusi, ka Līgums 2016.gada 1.aprīlī ir ticis izbeigts pusēm vienojoties, nevis kādai no pusēm vienpusēji atkāpjoties no Līguma. Savukārt atbildētāja norāda, ka vienošanās par Līguma izbeigšanu starp pusēm nav bijusi panākta.

[12.1] Atbilstoši Līguma 10.3.punktam līgums var tikt izbeigts, pusēm savstarpēji rakstiski vienojoties.

Saskaņā ar Civillikuma 1482.pantu, darījums jāizteic rakstiski vai nu pēc likuma, vai pēc dalībnieku labprātīgas vienošanās.

Civillikuma 1483.pantā ir noteikti gadījumi, kad darījuma rakstveida formu prasa likums. Šī panta 4.punkts nosaka, ka likums prasa rakstisku

formu kā nosacījumu prasības tiesībai uz darījuma pamata.

Par nepamatotu tiesas kolēģija atzīst pirmās instances tiesas secinājumu, ka tikai tā iemesla dēļ, ka Līguma 10.3.punktā ir noteikta pušu vienošanās par Līguma izbeigšanu rakstveida forma, šīs formas neievērošana ir pamats šādas vienošanās atzīšanai par spēkā neesošu (Civillikuma 1484.pants), jo atbilstoši Civillikuma 1488.pantā noteiktajam, tiesa var atteikties apmierināt prasījumus, kas izriet no mutiski noslēgta darījuma tikai tad, ja neviena no pusēm nav neko izpildījusi. Turklāt, atbilstoši Civillikuma 1489.pantam, *ja likums neprasa darījuma rakstisku formu, bet puses pašas labprātīgi ir par to vienojušās, tad jāizšķir, vai viņu vienošanās nolūks bijis dabūt rakstisku aktu tikai kā līdzekli pierādījuma atvieglošanai, vai arī nedot darījumam spēku pirms tā izteikšanas rakstiskā formā. Pirmajā gadījumā darījums ir spēkā jau pirms akta sastādīšanas, tiklīdz puses vienojas par tā satura būtību, un no tā brīža viņām sākas tiesība prasīt darījuma izteikšanu rakstiskā formā. Otrajā gadījumā turpretim starp pusēm notikušais darījums līdz akta galīgai izgatavošanai nesaista nevienu no tām, un tādēļ katrai pusei ir tiesība no tā vienpusēji atkāpties.*

Ja par minētās vienošanās nolūku (Civillikuma 1489.pants) rodas strīds, tad šaubu gadījumā pieņemams, ka akta sastādīšana domāta vienīgi pierādījuma atvieglošanai. Tas ir tad, ja puses norunājušas uzrakstīt darījumu tikai pēc tam, kad tās jau vienojušās par visiem citiem tiesiskā darījuma noteikumiem (Civillikuma 1490.pants).

Kā izriet no Līguma 10.3.punktā noteiktā darījuma, pušu vienošanās par Līguma izbeigšanu noformēšana rakstveidā ir paredzēta pēc tam, kad tiks panākta vienošanās par visiem šāda darījuma noteikumiem. Līdz ar to secināms, ka pušu nolūks šādas vienošanās rakstveida formas noteikšanai ir bijis pierādīšanas atvieglošana pušu strīda gadījumā, nevis noteikt šāda darījuma spēkā neesamību pirms tā izteikšanas rakstveidā.

Līdz ar to rakstveida vienošanās par Līguma izbeigšanu neesamība pati par sevi nav pamats secinājumam, ka tāda starp pusēm nav panākta un, lai izšķirtu strīdu par to, vai prasītāja ir tiesiski ar 2016.gada 1.aprīli pārtraukusi Līguma izpildi, ņemot vērā, ka atbildētāja šādas vienošanās esību noliedz, ir izvērtējami prasītājas norādītie argumenti attiecībā par šādas vienošanās esību un izpildi no atbildētājas puses.

[12.2] Prasītāja ir norādījusi, ka 2016.gada marta sākumā starp prasītāju un atbildētāju notika sarunas par Līguma izbeigšanu, nododot atbildētājai visus darbiniekus, kuri prasītājas uzdevumā pildīja Līgumā noteiktos darbus, kā arī pārdodot atbildētājai visu tehnisko aprīkojumu, kuru darbu izpildei lietoja prasītāja. Balstoties uz šo mutiski panākto vienošanos, prasītāja 2016.gada 7.martā nosūtījusi atbildētājai vēstuli, ar ko informējusi atbildētāju, ka ar 2016.gada 1.aprīli Līgums tiks izbeigts.

2016.gada 14.martā puses atkārtoti tikušās, lai izrunātu Līguma pirmstermiņa izbeigšanu un mutiski vienojušās, ka prasītāja nodos atbildētājai materiālos līdzekļus un iekārtas, darba rīkus, ierīces un darbaspēku, lai atbildētāja pati turpinātu Līgumā paredzēto darbu veikšanu.

Prasītāja 2015.gada 2.maijā bija noslēgusi līgumu ar SIA "Darba aģentūra", saskaņā ar kuru SIA "Darba aģentūra" nodrošināja prasītājai Līguma izpildei nepieciešamo darbaspēku. Prasītājas un atbildētājas mutiskās vienošanās rezultātā prasītāja informējusi SIA "Darba aģentūra" par sadarbības pārtraukšanu un par darbinieku nodošanu atbildētājai, 2015.gada 7.martā noslēdzot attiecīgu vienošanos ar SIA "Darba aģentūra". Saskaņā ar šo vienošanos 2016.gada 31.martā SIA "Darba aģentūra" izbeidza darba līgumus ar tiem darbiniekiem, kurus prasītāja nodarbināja Līguma izpildei un ar aprīļa sākumu praktiski visi šie darbinieki uzsākuši darbu pie atbildētājas.

[12.3] Tiesas kolēģija atzīst, ka prasītājas norādītie fakti nepierāda prasītājas apgalvojumu, ka puses ir panākušas vienošanos par Līguma pirmstermiņa izbeigšanu.

To, ka puses nav panākušas šādu vienošanos apliecina atbildētājas 2016.gada 11.marta atbilde uz prasītājas 2016.gada 7.marta paziņojumu par Līguma izbeigšanu ar 2016.gada 1.aprīli (*lietas 1.sējuma 127.-128.lapa*), no kuras nepārprotami konstatējams, ka atbildētāja Līguma izbeigšanai savu piekrišanu nav devusi. Turklāt, arī pats prasītājas 2016.gada 7.marta paziņojums norāda uz to, ka pušu starpa šāda vienošanās nav panākta, jo pretējā gadījumā nav loģiska pamatojuma tam, kāpēc starp pusēm panākot mutisku vienošanos par līguma izbeigšanu, to vienai no tām (konkrētā gadījumā prasītājai) vēl vajadzētu atsevišķi rakstveidā paziņot otrai pusei. Starp pusēm nav strīda par to, ka arī nekāda veida tehnisko līdzekļu un inventāra nodošana ne pirms, ne pēc Līguma izpildes pārtraukšanas, nav notikusi, lai gan atbilstoši prasītājas norādītajam par šādām darbībām ir vestas pārrunas.

Secīgi nav pierādīts prasītājas arguments, ka prasītāja 2016.gada 7.martā vienošanos ar SIA "Darba aģentūra" ir slēgusi pamatojoties uz pušu panākto vienošanos par Līguma izbeigšanu. Tikai tas fakts, ka prasītāja, slēdzot divpusējo vienošanos ar SIA "Darba aģentūra" (*lietas 1.sējuma 122.lapa*), tajā ir norādījusi, ka sadarbība ar SIA "Darba aģentūra" tiek pārtraukta tāpēc, ka ir vienošanās ar atbildētāju par Līguma izbeigšanu, nav pamats secināt, ka šādu vienošanos ar atbildētāju, kas nav bijusi vienošanās starp prasītāju un SIA "Darba aģentūra" dalībniece, prasītāja ir noslēgusi.

Arī tas fakts, ka lielākā daļa prasītājas darbinieku, kas līdz 2016.gada 1.aprīlim ir veikuši telpu tīrīšanu Līgumā noteiktajos objektos, pēc 2016.gada 1.aprīļa ir tupinājuši darbu pie atbildētājas, nepierāda vienošanās esību, jo ir tikai pašsaprotami, ka atbildētājai, nodrošinot noslēgtā līguma ar AS "Latvenergo" ietvaros noteikto darbu izpildi, kurus līdz 2016.gada 1.aprīlim veica prasītāja, bija nepieciešami cilvēkresursi. Bez tam, kā redzams no 2016.gada aprīlī atbildētājas pieņemto darbinieku darba līgumiem, lielākā daļa apkopēju izņemot četras no kopumā 126 apkopējām), darbu pie atbildētājas ir uzsākušas 2016.gada 4.aprīlī un vēlāk (*lietas 4.sējuma 19.-20.lapa, 19.sējuma 56.- 251.lapa, 20.sējums*). Tādējādi tam, vai personas, kas šo darbu veikšanai tika pieņemtas darbā 2016.gada 1.aprīlī un vēlākā laikā, agrāk bija prasītājas darbinieki vai nē, izskatāmā strīda izšķiršanai nav juridiskas nozīmes.

Turklāt, arī prasītājas pārstāve tiesas sēdē paskaidroja, ka starp pusēm 2016.gada marta otrā pusē ir radies strīds par Līguma izbeigšanu, kā dēļ arī rakstiska vienošanās starp pusēm nav noslēgta.

Līdz ar to tiesas kolēģija atzīst, ka prasītāja 2016.gada 1.aprīlī Līguma izpildi ir pārtraukusi prettiesiski.

[13] Saskaņā ar Civillikuma 1716.pantu *līgumsods ir pametums, ko kāda persona uzņemas ciest sakarā ar savu saistību neizpildi vispār, nepienācīgu izpildi vai neizpildīšanu īstā laikā (termiņā).*

Līgumsods par saistību neizpildi vispār ir konkrēti noteikta naudas summa [..], kuru nedrīkst noteikt vairākkārtīgu (atkārtotu) vai pieaugošu maksājumu [..] veidā.

Līgumsods par saistību nepienācīgu izpildi vai neizpildīšanu īstā laikā (termiņā) var tikt noteikts pieaugošs, taču kopumā ne vairāk par 10 procentiem no pamatparāda vai galvenās saistības apmēra.

Saskaņā ar Līguma 5.7.punktu par maksājumu termiņu nokavējumu atbildētājai noteikts pienākums maksāt prasītājai līgumsodu 1 % apmērā no nokavētās maksājuma summas par katru nokavējuma dienu, bet ne vairāk kā 10 % apmērā no nokavētā maksājuma summas.

Līdz ar to tiesa atzīst, ka prasītājai ar Līgumu ir pielīgtas tiesības saistības neizpildes vai nepienācīgas izpildes gadījumā prasīt no atbildētājas līgumsodu, kas atbilstoši Līguma un Civillikuma 1716.panta trešās daļas nosacījumiem, nevar pārsniegt 10% no savlaicīgi neveiktās samaksas par izpildītajiem darbiem summas.

Atbildētājai saskaņā ar Līguma 2.3.punktu maksājumus par izpildītajiem darbiem jāveic 30 dienu laikā pēc pakalpojumu izpildes nodošanas – pieņemšanas akta abpusējas parakstīšanas un rēķina saņemšanas.

Tādējādi samaksa par 2016.gada februārī veiktajiem darbiem atbildētājai bija jāveic līdz 2016.gada 30.martam un par 2016.gada martā veiktajiem darbiem līdz 2016.gada 30.aprīlim.

Atbildētāja, iebilstot pret celto prasību, ir norādījusi, ka nav pieļāvusi samaksas nokavējumu, jo samaksu par prasītājas izpildītajiem darbiem atbildētāja ieskaita veidā ir dzēsusi ar aprēķinātajiem līgumsodiem par darbu izpildes kavējumu un neizpildi laika posmā no 2016.gada 1.aprīļa. Līdz ar to, lai noteiktu atbildētājas parāda un tā samaksas nokavējuma esamību un secīgi tiesības uz prasībā norādītā līgumsoda piedziņu, ir izšķirams strīds, vai puses bija tiesīgas par savstarpēji pieļautajiem Līguma izpildes pārkāpumiem aprēķināt līgumsodus, kā arī par to, vai atbildētāja, veicot vienpusēju aprēķināto līgumsodu ieskaitu, ir dzēsusi parādu pret prasītāju par izpildīto darbu 2016.gada februāra un marta mēnesī samaksu.

[13.1] Atbilstoši Civillikuma 1716.pantā noteiktajam, ir divu veidu līgumsodi – par saistību neizpildi vispār un par saistību neizpildi īstā laikā. Ar saistību neizpildi īstā laikā saprot gan līgumsodu par pilnīgu neizpildīšanu īstā laikā (termiņā), gan arī līgumsodu par nepienācīgu izpildi īstā laikā (termiņā). Pieaugošs (procentuāli vai konkrētu naudas summu pieskaitīšanas ceļā) var tikt noteikts tikai līgumsods par saistību neizpildi īstā laikā.

Saskaņā ar Līguma 5.1.punktu, par Līgumā noteikto ikmēneša pakalpojuma izpildes termiņa neievērošanu, prasītājai noteikts maksāt līgumsodu 1 % apmērā par katru pakalpojuma izpildes nokavēto dienu no Pielikumā Nr.2 noteiktās attiecīgā pakalpojuma kopējās mēneša maksas summas. Savukārt saskaņā ar Līguma 5.2.punktu, par Līgumā noteikto ikmēneša pakalpojuma vai tā daļas nekvalitatīvu izpildi vai pakalpojuma vai tā daļas neizpildi, par ko saskaņā ar Līguma 4.6.punktu nosūtīta pretenzija, prasītājai noteikts pienākums maksāt atbildētājai līgumsodu 350 EUR par katru šādu gadījumu.

Tādējādi prasītājai atbilstoši Līguma nosacījumiem ir pielīgts līgumsods gan par saistību neizpildi īstā laikā (termiņā), gan par saistības neizpildi vispār.

Kā izriet no atbildētājas paskaidrojumiem un 2016.gada 4.aprīļa Pretenzijas par pakalpojuma nesniegšanu (*lietas 1.sējuma 129.-130.lapa*), pēc 2016.gada 1.aprīļa par Līgumā noteikto ikmēneša pakalpojuma izpildes termiņa neievērošanu, atbildētāja par vienu un to pašu Līgumā noteikto darbu neizpildi atbilstoši Līguma 5.1.punktam par 365 dienām ir aprēķinājusi līgumsodu 135 974,03 EUR par saistību neizpildi īstā laikā, bet atbilstoši Līguma 5.2.punktam par pakalpojuma neizpildi 33 600 EUR, norādot, ka ja aprēķinātie līgumsodi netiks samaksāti 5 darba dienu laikā, to samaksa ieskaita veidā tiks ieturēta no atbildētājai veicamajiem maksājumiem par prasītājas 2016.gada februārī un martā izpildītajiem darbiem. Tā kā prasītāja līgumsodu samaksu noteiktajā termiņā nav veikusi, tad ar šiem aprēķinātajiem līgumsodiem atbildētāja ieskaita veidā 2016.gada 11.aprīlī (5 dienas pēc nosūtītās pretenzijas) ir dzēsusi prasītājas prasījumu par 2016.gada februārī un martā izpildīto darbu samaksu 92 797,33 EUR. Tā kā maksa par izpildītajiem darbiem nesedza atbildētājas aprēķināto līgumsodu summu (135 974,03 EUR), tad atbildētāja līgumsoda apmaksai ir pieprasījusi AS "Swedbank" izmaksāt prasītājas saistību izpildes garantiju – 37 300 EUR.

[13.1.1] Izvērtējot atbildētājas ieskaitam aprēķināto līgumsodu atbilstoši Līguma 5.1.punktam, tiesas kolēģija ņem vērā atbildētājas paskaidroto, līgumsodi ir aprēķināti sakarā ar to, ka prasītājai pārtraucot Līgumā noteikto darbu izpildi, no 2016.gada 1.aprīļa uz darbu izpildi vairs neieradās attiecīgo objektu apkopējas. Tādējādi netika izpildīti darbi, kas atbilstoši Līguma nosacījumiem bija jāizpilda konkrētā laikā (dienā). Atbildētāja nav norādījusi uz tādiem prasītājas neveiktajiem darbiem, kam 2016.gada 1.aprīlī būtu iestājies izpildes termiņš, bet kuri būtu bijuši izpildāmi arī vēlākā laikā (tā tas varētu būt bijis, piemēram, ģenerāltīrīšanas darbiem, ja to izpildes termiņš būtu jau iestājies 1.aprīlī).

Arī no atbildētājas aktiem par konstatētajiem pārkāpumiem – neveiktajiem darbiem (*lietas 2.sējuma 1.-96.lapa*) ir redzams, ka ir nevis kavēta Līguma 4.pielikumā noteikto darbu izpilde, bet tie nav izpildīti. Savukārt atbilstoši Līguma 4.pielikumā norādītajiem darbu aprakstiem un to izpildes laikiem, prasītājai telpu uzkopšana bija veicama nedēļas darba dienās – no pirmdienas līdz piektdienai. A kategorijas telpās konkrēti darbi bija izpildāmi katru dienu, bet B kategorijas telpās uzkopšana bija veicama pirmdien, trešdien, piektdien, tostarp, piemēram, katrā no šīm dienām bija veicama grīdas seguma tīrīšana.

Tiesas kolēģija atzīst, ka konkrētajā gadījumā atbildētājai uz 2016.gada 4.aprīli nebija pamata aprēķināt Līguma 5.1.punktā noteikto līgumsodu par laika periodā no 2016.gada 1.aprīļa izpildāmo darbu kavējumu, turklāt vēl par 365 dienām, t.i., par visu arī turpmāko laiku līdz Līguma termiņa beigām, jo no Civillikuma 1716.panta trešās daļas jēgas izriet, ka pieaugošs līgumsods var tikt rēķināts par tādu saistības pārkāpumu (kavējumu), kuru parādniekam objektīvi ir iespējams novērst.

Līgumsodu aprēķina periodā no 2016.gada 1. līdz 4.aprīlim ir viena piektdiena – 2016.gada 1.aprīlis un viena pirmdiena – 2016.gada 4.aprīlis. Līdz ar to secināms, ka prasītājai nebija iespējams novērst Līguma pārkāpumus, kas konstatēti 2016.gada 1.aprīlī (izpildīt šajā dienā neizpildītos darbus), jo atbilstoši Līgumā noteikto darbu specifikai, 2016.gada 4.aprīlī, kas ir nākamā darba diena, prasītājai ir jāveic tie paši darbi, kas 1.aprīlī, t.i., 1.aprīļa pārkāpums ir neatgriezenisks un saistību, kas bija jāizpilda, izpildīt citā laikā nemaz nevar. Līdz ar to nav nekāda pamata par šo darbu neizpildi aprēķināt pieaugošu līgumsodu.

Vēl jo vairāk šādas saistības kavējumu nevar rēķināt par nākotnē prognozējamās šīs saistības neizpildi, jo līgumsods par saistības neizpildi noteiktajā termiņā var tik aprēķināts par jau pagājušo laiku, kurā ir jau iestājies attiecīgās saistības izpildes pienākums.

Bez tam, par šo pašu darbu neizpildi atbildētāja ir aprēķinājusi arī līgumsodu par saistību (darbu) neizpildi vispār, kas ir paredzēts Līguma 5.2.punktā, tādējādi faktiski atzīstot, ka darbu, par kuru neizpildi tiek rēķināts pieaugošs līgumsods, izpilde, neatkarīgi no prasītājas turpmākajām darbībām, vairāk nav iespējama. Turklāt, no 2016.gada 4.aprīļa atbildētāja bija pieņēmusi darbā gandrīz visas apkopējas (kopējā skaitā 126), kas turpmākos mēnešos ar nelielām personāla izmaiņām pildīja Līgumā noteiktos darbus, kas izslēdz pamatu līgumsoda par termiņa kavējumu aprēķinam, jo darbus ir izpildījusi pati atbildētāja. Secīgi nav tādu Līgumā noteikto darbu kavējuma, kuru prasītāja varētu novērst.

[13.1.2] Savukārt, izvērtējot atbildētājas ieskaitam aprēķināto līgumsodu atbilstoši Līguma 5.2.punktam – 33 600 EUR, tiesas kolēģija ņem vērā, ka atbilstoši Līgumam (*lietas 1.sējuma 28.-33.lapa*), prasītājai A kategorijas telpu tīrīšana bija jāveic 70 objektos. Savukārt B kategoriju telpu uzkopšana bija jāveic 28 objektos. Atbilstoši Līguma Pielikumam Nr.4, A kategoriju telpās darbi ir veicami katru dienu, savukārt B kategorijas telpās regulāri ir izpildāmi darbi pirmdienās, trešdienās, piektdienās (*lietas 1.sējuma 52.-65.lapa*).

Atbildētājas sastādītie akti par konstatētajiem pārkāpumiem – neveiktajiem darbiem (*lietas 2.sējuma 1.-96.lapa*) apliecina, ka atbildētāja atbilstoši Līguma 4.6.punktam ir sastādījusi aktus par konstatētajiem Līguma pārkāpumiem – neveiktajiem darbiem 96 objektos, piemērojot par katru šādu darbu neizpildes gadījumu Līguma 5.2.punktā noteikto līgumsodu 350 EUR.

Ņemot vērā, ka starp pusēm nav strīda par to, ka prasītāja kopš 2016.gada 1.aprīļa ir pārtraukusi Līgumā noteikto darbu izpildi, tiesas kolēģija atzīst par pierādītu, ka prasītāja 2016.gada 1.aprīlī, kas ir piektdiena un 2016.gada 4.aprīlī, kas ir pirmdiena, atbildētājas aktos norādītajos objektos Līgumā noteiktos darbus nav izpildījusi. Tiesas kolēģijai nav šaubu arī par to, ka darbi nav veikti 96 objektos, jo dienās, kurās atbildētāja ir fiksējusi darbu neizpildi, prasītājai bija jāveic 70 objektos A kategorijas telpu tīrīšanu - darbi jāveic šajos objektos katru dienu, un 28 B kategorijas telpu tīrīšanu, kurās darbi bija jāveic gan 1.aprīlī, jo tā bija piektdiena, gan 4.aprīlī, kas bija pirmdiena. Līdz ar to 2016.gada 1. un 4.aprīlī prasītājai bija jāveic darbi 98 dažādos objektos.

Tādējādi no Līgumā noteikto 2016.gada 1. un 4.aprīlī izpildāmo darbu satura izriet, ka līgumsoda samaksa par šo darbu neizpildi ir kā darbu izpildes alternatīva, taču tā mērķis nav novērst saistību (darbu) izpildījuma kavējumu laikā.

Līdz ar to secināms, ka atbildētāja pamatoti un atbilstoši Līguma 5.2.punkta nosacījumiem ir aprēķinājusi līgumsodu par prasītājas neizpildītajiem

darbiem 96 objektos, kura kopējā summa, ņemot vērā līgumsoda apmēru par katra pakalpojuma daļas neizpildi – 350 EUR, ir 33 600 EUR (350 EUR x 96 darbu neizpildes gadījumi).

[13.1.3] Ņemot vērā šī sprieduma 13.1.1. un 13.1.2.punktā norādīto, tiesas kolēģija atzīst, ka atbildētāja uz 2016.gada 4.aprīli bija tiesīga atbilstoši Līguma 5.2. punktā noteiktajam aprēķināt un pieprasīt no prasītājas līgumsoda par saistības neizpildi aktos norādītajos objektos par kopējo summu 33 600 EUR samaksu.

[13.2] Saskaņā ar Civillikuma 1847.pantu, parādnieks var pret kreditora gribu, izlietot savu pretprasījumu tikai tad, ja 1) abu prasījumu priekšmeti ir vienādas šķiras, 2) abiem prasījumiem jau iestājies termiņš.

Atbildētāja ir norādījusi, ka parādsaistību pret prasītāju dzēšanai atbildētāja izlietojusi Civillikuma 1847.pantā noteiktās parādnieka tiesības ar pretprasījumu – aprēķināto līgumsodu par prasītājas saistību neizpildi, dzēšot prasītājas prasījumu par parāda par izpildīto darbu apmaksu, dzēšanai.

Prasītājas prasījums par izpildīto darbu apmaksu un atbildētājas pretprasījums par aprēķinātā līgumsoda samaksu ir naudas prasījumi vienā un tajā pašā valūtā – tātad vienāda priekšmeta prasījumi.

Prasītāja Līgumā noteiktos darbus par 2016.gada februāra un marta mēnesi līdz 2016.gada 1.aprīlim bija izpildījusi, līdz ar to atbildētājai bija radies pienākums veikt šo darbu apmaksu.

Savukārt atbildētāja prasītājai maksājamo līgumsodu par neizpildītajiem darbiem bija aprēķinājusi uz 2016.gada 4.aprīli.

Atbilstoši Civillikuma 1852.pantam, *parādnieka pretprasījums nedzēš viņa parādu pats no sevis, bet tikai tad, kad viņš to tieši licis priekšā šim nolūkam.*

Kā redzams no atbildētājas prasītājai nosūtītās 2016.gada 4.aprīļa Pretenzijas par pakalpojuma nesniegšanu (*lietas 1.sējuma 129.-130.lapa*), atbildētāja ir paziņojusi prasītājai, ka, ja atbildētājas aprēķinātais līgumsods netiks apmaksāts 5 dienu laikā, atbildētāja līgumsodu ieturēs no prasītājai veicamajiem maksājumiem par 2016.gada februārī un martā izpildīto darbu samaksas, kā arī no iesniegtās bankas garantijas.

Arī atbilstoši Līguma 5.9.punkta nosacījumiem atbildētāja ir noteiktas tiesības līgumsodu ieturēt bezstrīda kārtībā, samazinot kārtējo prasītājai veicamo maksājumu, ja prasītāja labprātīgi nav 5 darba dienu laikā apmaksājusi rēķinu par līgumsoda samaksu.

Starp pusēm nav strīda par to, ka prasītāja atbildētājas noteiktajā termiņā prasību par līgumsoda samaksu nav izpildījusi. Tāpēc atbildētāja, ņemot vērā, ka ir izpildījušies Civillikuma 1847. un 1852.panta, kā arī Līguma 5.9.punkta nosacījumi, bija tiesīga veikt vienpusēju pretprasījuma dzēšanu ar prasītājas prasījumu.

Vienlaikus tiesas kolēģija atzīst, ka, ņemot vērā sprieduma 11.1.punktā un tā apakšpunktos konstatēto, atbildētāja bija tiesīga veikt ieskaitu pretprasījumam izlietojot aprēķināto līgumsodu 33 600 EUR apmērā.

Par kļūdainu ir atzīstams gan prasītājas viedoklis, ka ieskaita veikšanai nepieciešama abu pušu piekrišana, gan pirmās instances tiesas secinātais, ka prasītāja nekad nav piekritusi ieskaita veikšanai un tāpēc ieskaits atbilstoši Civillikuma 1852.pantam nav bijis izdarāms, jo, pastāvot Civillikuma 1847.panta nosacījumiem, kreditora (šajā gadījumā prasītājas) piekrišana parādnieka (atbildētājas) skaidri izteiktam priekšlikumam segt parādu pret prasītāju ar pretprasījumu, prasītājas piekrišana nav nepieciešama. Tas, protams, neatņem prasītājai strīda gadījumā atbildētājas veikto ieskaitu apstrīdēt tiesā un prasīt parāda piedziņu. Taču, ja tiesa konstatē, ka ieskaita izdarīšanas brīdī ir pastāvējuši likumā noteiktie priekšnosacījumi, tad šādas prasības apmierināšanai izlietotā ieskaita apmērā nav pamata.

[13.3] Saskaņā ar Civillikuma 1854.pantu, ar pienācīgā kārtā priekšā liktu ieskaitu prasījums tiek dzēsts pilnīgi vai pa daļai, tāpat kā ar samaksu, ar visiem blakus prasījumiem, proti, no tā laika, no kura tam stāvējis pretim pretprasījums kā ieskaitāms.

Ņemot vērā, ka atbildētāja pretprasījuma ieskaitam ar prasītājas prasījumu ir bijusi tiesīga izmantot aprēķināto līgumsodu 33 600 EUR, kā arī to, ka atbilstoši 2016.gada 4.aprīļa Pretenzijā par pakalpojuma nesniegšanu norādītajam pienākums veikt līgumsoda samaksu prasītājai iestājās pēc piecām darba dienām – 2016.gada 11.aprīlī, tad ir atzīstams, ka prasītājas prasījumam par februārī izpildīto darbu apmaksu par kopējo summu 46 301,12 EUR (*lietas 1.sējuma 89.-95.lapa*) daļēju samaksu ieskaita veidā atbildētāja ir veikusi 2016.gada 11.martā.

Tādējādi atlikusī pamatparāda summa par 2016.gada februārī prasītājas izpildītajiem darbiem, kuru prasītāja ir tiesīga saņemt no atbildētājas ir 12 701,12 EUR (46 301,12 EUR – 33 600 EUR), savukārt par 2016.gada martā izpildītajiem darbiem, šo darbu pilnā apmērā - 46 496,21 EUR.

[13.4] Par nepamatotu ir atzīstams atbildētājas viedoklis, ka prasītājas prasījums par 2016.gada februāra rēķinā norādītās maksājamās summas samaksu jebkurā gadījumā ir dzēsts ieskaita veidā ar līgumsodu 76 493,70 EUR, kas atbildētājas ieskatā ir maksimālā 10 % summa no prasītājas saistības, jo atbilstoši Līguma nosacījumiem, prasītājai ik mēnesi bija jāizpilda telpu uzkopšanas un uzturēšanas darbi par kopējo summu 37 341,93 EUR.

Atbilstoši Civillikuma 1811.pantam, katra saistības tiesība izbeidzas pati no sevis, kad izpildīta tai atbilstošā parādnieka saistība. Līdz ar to nav pamata aprēķināt līgumsodu par saistības neizpildi īstā laikā no visas Līgumā noteikto ikmēneša maksājumu summas, jo saistības, kas prasītājai bija jāpilda līdz 2016.gada 1.aprīlim ir bijušas izpildītas. Līdz ar to neizpildītās saistības apmērs uz 2016.gada 1.aprīli atbilstoši Līguma 10.2.punktam bija 448 103,16 EUR (37 341,93 EUR x 12 mēneši (2016.gada 1.aprīlis līdz 2017.gada 31.marts)), no kuras maksimālais 10 % līgumsoda apmērs ir 44 810,32 EUR, kas jebkurā gadījumā ir mazāks kā rēķinā par 2016.gada februārī izpildītajiem darbiem, prasītājai maksājamā summa – 46 301,12 EUR. Vienlaikus, atbilstoši sprieduma 13.1.1.punktā secinātajam, pieaugoša līgumsoda par atbildētājas aktos norādīto darbu neizpildi noteiktajā laikā, aprēķinam izskatāmajā lietā nav pamata.

Bez tam izskatāmās lietas ietvaros, vērtējot no atbildētājas prasītājas labā piedzenamo parāda summu, nav tiesiskas nozīmes tam, cik lielu līgumsodu atbildētāja būtu bijusi tiesīga aprēķināt un pieprasīt no prasītājas pēc 2016.gada 4.aprīļa, jo kā uz to pamatoti ir norādījusi arī prasītājas pārstāve, atbildētāja nav cēlusi prasību par līgumsoda piedziņu. Arī pati atbildētāja pretprasības pieteikumā ir norādījusi, ka nevēlas pieprasīt no prasītājas līgumsodu, kas aprēķināts pēc 2016.gada 4.aprīļa pretenzijas nosūtīšanas. Tā kā lietā nav ne pierādījumu, ne strīda par to, ka pēc 2016.gada 4.aprīļa atbildētāja nav veikusi līgumsoda aprēķinu, par kuru būtu paziņots prasītājai kā par parāda samaksā ieskaitāmu summu, tad izskatāmajā lietā ir izvērtējams tikai ieskaitam izlietotais līgumsods, kuru atbildētāja bija tiesīga aprēķināt uz 2016.gada 4.aprīli un kuru bija paziņojusi prasītājai (likusi priekšā ieskaitam) 2016.gada 4.aprīļa Pretenzijā.

[13.5] Izvērtējot prasītājas tiesības uz prasībā norādītā līgumsoda par savlaicīgi neapmaksāto 2016.gada februārī un martā veikto darbu apmaksu, tiesas kolēģija ņem vērā, ka 2016.gada 11.aprīlī, kad atbildētāja izlietoja savas ar Līgumu un Civillikumā paredzētās tiesības ieskaita veidā dzēst prasītājas prasījumu par parāda samaksu ar atbildētājas aprēķināto līgumsodu, prasītājas aprēķinātais līgumsods par februārī izpildīto darbu par kopējo summu 46 301,12 EUR apmaksas termiņa nokavējumu – par 10 dienām – atbilstoši Līguma 5.7.punktam, jau bija sasniedzis 10 % no nesamaksātās 2016.gada 29.februāra rēķinu summas – 4630,11 EUR.

Savukārt prasītājas aprēķinātais līgumsods par martā izpildīto darbu par kopējo summu 46 496,21 EUR apmaksas termiņa nokavējumu atbilstoši Līguma 5.7.punktam, 10 % no nesamaksātās summas – 4649,62 EUR ir sasniedzis 2016.gada 10.aprīlī.

[13.6] Vienlaikus tiesas kolēģija ņem vērā tiesību doktrīnā norādīto, ka līgumsoda piemērošanas pamats ir viena līdzēja prettiesisks līguma pārkāpums, saprotot ar to gan formālu prettiesisku nodarījumu (nokavējumu, nepienācīgas lietas nodošanu, nemaksāšanu u.c.), gan līdzēja vainojamību šajā nodarījumā *(sk. K. Torgāns. Saistību tiesības. I daļa. Rīga, 2006, 120.lpp.).*

Saskaņā ar Civillikuma 1656.pantu, *parādnieks nav nokavējis, ja nokavējuma iemesls ir viņa pamatotas šaubas vai nu vispār par to saistību, kuras izpildīšanu no viņa prasa, vai par tās apmēru.*

Juridiskajā literatūrā, komentējot šo pantu, ir norādīts, ja parādnieks apstrīd saistības pastāvēšanu vai tās apmēru un šādā sakarā atturas to izpildīt, tad viņš pakļauj sevi riskam, ka tiesa viņa šaubas atzīs par nepamatotām. Tādā gadījumā viņam būs jācieš visas nokavējuma nelabvēlīgās sekas. Ja tiesa apstiprinās, ka saistība nepastāv [..], tad jautājums par nokavējumu atkritīs. Ja noskaidrosies, ka pamats šaubīties ir bijis, tomēr tiesa šaubas novērsīs, atzīstot, ka parādniekam ir pienākums kaut ko izpildīt, tad tiesa var parādnieku atsvabināt no neizdevīgajām nokavējuma sekām (1657.p.) (sk. *Torgāns K. Komentārs Civillikuma 1656.pantam. Grām.: Latvijas Republikas Civillikuma komentāri: Ceturtā daļa. Saistību tiesības. Autoru kolektīvs prof. K.Torgāna vispārīgā zinātniskajā redakcijā. – Rīga: Mans Īpašums, 2000, 156.lpp.*).

Atbilstoši Civillikuma 1657.pantam, *tiesa var parādnieku atsvabināt no viņam neizdevīgām nokavējuma sekām, kad viņu nevar vainot ne uzmanības trūkumā, ne vispār vieglprātībā vai nolaidībā.*

Izskatāmajā lietā, ņemot vērā, ka starp pusēm pastāvēja strīds par atbildētājas tiesībām aprēķināt un izlietot ieskaitam līgumsodus un par šo līgumsodu apmēru, kā arī strīds par atbildētājai radīto zaudējumu apmēru, kas tiek izšķirts tikai ar šo spriedumu, tad tiesas kolēģija atbildētājas šaubas par prasītājai maksājamās summas apmēru uzskata par pamatotām. Atbildētāju nevar vainot ne uzmanības trūkumā, ne vispār vieglprātībā vai nolaidībā, jo laika periodā, par kuru prasītāja ir aprēķinājusi līgumsodu, starp pusēm pastāvēja aktīvs strīds par prasītājas pienākumu turpināt Līguma izpildi un samaksa no atbildētājas puses netika veikta tā iemesla dēļ, ka tika pieprasīta Līguma izpildes turpināšana, kas atbilstoši sprieduma 12.punktā un tā apakšpunktos norādītajam, ir bijusi pamatota prasība. Lietā nav pierādījumu un uz to nav norādījušas arī puses, ka atbildētāja jebkad iepriekš Līguma darbības laikā būtu kavējusi kādu izpildīto darbu samaksu. Secīgi tiesas kolēģija atzīst, ka, lai gan pastāv formāls maksājumu par izpildītajiem darbiem kavējums, atbildētāja, pastāvot pamatotām šaubām par saistības apmēru, ir atsvabināma no pienākuma veikt prasītājas aprēķinātā līgumsoda samaksu.

Līdz ar to tiesas kolēģija atzīst, ka prasība daļā par līgumsoda 9279,73 EUR piedziņu no atbildētājas ir noraidāma.

[13.7] Kļūdains ir pirmās instances tiesas secinājums, ka uz izskatāmo strīdu ir piemērojami Civillikuma 1667.panta nosacījumi.

Atbilstoši Civillikuma 1667.pantam, *ja vienā laikā nokavējušas abas puses, tad nokavējuma sekas savstarpēji iznīcinās un neviena puse vairs nevar pamatot uz to kādas prasības pret otru.*

Piemērojot šo tiesību normu, pirmās instances tiesa to ir attiecinājusi uz pušu tiesībām par Līguma pārkāpumiem vienai pret otru piemērot Līgumā noteiktos līgumsoda aprēķināšanas gadījumus – prasītājai pret atbildētāju par Līgumā noteikto samaksas termiņa kavējumu, atbildētājai pret prasītāju par Līgumā noteikto darbu neizpildi.

Atbilstoši Civillikuma 1652.panta 3.punktam, *parādnieka nokavējums ar visām tā sekām iestājas pats no sevis, kad viņš palaidis garām termiņu, kas nolikts izpildīšanai vai nu ar likumu, vai ar līgumu, vai arī pēc parašas.* Konkrētā gadījumā darbu izpildes un izpildīto darbu samaksas termiņi ir noteikti ar Līgumu.

Savukārt atbilstoši Civillikuma 1658.pantam, *kreditors pielaiž nokavējumu, ja viņš, bez tiesīgiem iemesliem, nepieņem saistības izpildījumu, ko parādnieks piedāvā viņam pašam vai viņa vietniekam noteiktā kārtā, īstā laikā un īstā vietā.*

Atbilstoši Civillikuma 1401.pantam, saistību dalībniekus sauc par kreditoru un parādnieku. Parādnieks ir persona, kam jāizdara par labu otrai – kreditoram – zināma darbība, kam ir mantiska vērtība. Tātad persona, kam saistības pienākums jāpilda, ir parādnieks, bet persona, kurai ir tiesība prasīt saistības izpildījumu, ir kreditors.

Noslēdzot uzņēmuma līgumu, ja vien nav noteikta priekšapmaksa, līdz brīdim, kamēr nav izpildīts pasūtījums, uzņēmējs ir atzīstams par parādnieku, bet pasūtītājs par kreditoru. Savukārt pēc pasūtījuma izpildes līdz samaksas saņemšanai, uzņēmējs ir atzīstams par kreditoru, savukārt pasūtītājs – par parādnieku.

Konkrētā gadījumā, prasītāja pēc Līgumā noteikto darbu 2016.gada februāra un marta mēnesī izpildes, kļūst par kreditoru attiecībā pret atbildētāju, kurai ir pienākums šos darbus apmaksāt. Savukārt atbildētāja par parādnieku, kurai ir pienākums veikt samaksu par izpildītajiem darbiem.

Savukārt attiecībā uz Līgumā noteikto darbu izpildi, sākot no 2016.gada 1.aprīļa, kad prasītāja pārtrauca Līgumā noteikto darbu izpildi, prasītāja attiecībā pret atbildētāju ir atzīstama par parādnieku, kurai ir pienākums izpildīt Līgumā noteiktos darbus, bet atbildētāja par kreditoru, kurai ir tiesības prasīt šīs neizpildītās saistības izpildījumu.

Lietā nav strīda par to, ka atbildētāja kā kreditors ir pieņēmusi prasītājas 2016.gada februāra un marta darbu izpildi, taču kā parādniece nav veikusi šo darbu apmaksu. Tāpat ar šo spriedumu ir konstatēts, ka atbildētāja kā kreditors bija gatava pieņemt prasītājas kā parādnieces saistību izpildījumu pēc 2016.gada 1.aprīļa, bet prasītāja kā parādniece šo savu saistību nepildīja.

Līdz ar to lietā nav konstatējams vienlaicīgs parādnieka un kreditora nokavējums, jo nokavējums ir bijis tikai no parādnieka puses – atbildētājai kā parādniecei neapmaksājot prasītājas februārī un martā izpildītos darbus un prasītājai kā parādniecei neveicot darbus pēc 2016.gada 1.aprīļa. Secīgi uz izskatāmo strīdu nav piemērojami Civillikuma 1667.panta nosacījumi un par Līguma pārkāpumu puses ir tiesīgas savstarpēji piemērot Līgumā noteikto līgumsodu par katras konkrētās saistības neizpildi.

[14] Saskaņā ar Civillikuma 2389.pantu, ja kādam ir bez jebkāda pamata kāds priekšmets no otra mantas, tad to var no viņa atprasīt. Attiecībā uz šādu atprasījumu nav nekādas nozīmes, vai tāda priekšmeta iegūšanai nav bijis pamata no paša sākuma, jeb vai pamats, kas agrāk ir bijis, vēlāk atkritis.

Līguma 3.2.16.punkts paredz, ka ne vēlāk kā trīs dienu laikā pēc līguma parakstīšanas, prasītāja iesniedz atbildētājai līguma izpildes nodrošinājumu 37 300 EUR apmērā bankas galvojuma formā uz atbildētājas vārda.

2005.gada 15.maija līgums Nr.05-042651-JL un tā 2015.gada 12.maija grozījumi (*lietas 1.sējuma 141.-143.lapa*) apliecina, ka starp prasītāju un AS "Swedbank" uz termiņu līdz 2016.gada 31.decembrim ir noslēgts Sadarbības līgums par garantiju izsniegšanu.

2016.gada 11.aprīļa atbildētājas pieprasījums (*lietas 1.sējuma 132.lapa*) apliecina, ka pamatojoties uz 2015.gada 15.maija saistību izpildes garantiju Nr.15-019332-GF, atbildētāja lūgusi izmaksāt AS "Swedbank" 37 300 EUR garantijas maksu, jo prasītāja 2016.gada 1.aprīlī pārtraukusi pildīt līguma saistības un nav noteiktajā termiņā apmaksājusi atbildētājas aprēķinātos līgumsodus. Starp pusēm nav strīda par to, ka pieprasīto bankas garantiju 37 300 EUR atbildētāja ir saņēmusi.

[14.1] Bankas garantijas īpaša pazīme ir nodrošinājuma funkcija. Bankai nav jāveic garantēto darbu izpildītāja vietā, bet banka uzreiz veic maksājumu, jo tās pienākums kā garantam aprobežojas ar maksājumu saistību neizpildes gadījumā.

Puses ir vienojušās par to, ka bankas garantija tiks izsniegta prasītājas Līguma izpildes nodrošināšanai. Atbilstoši Līguma nosacījumiem prasītājai ir jāveic telpu uzkopšanas darbi, bet šo darbu neizpildes gadījumā – jāmaksā Līgumā noteiktie līgumsodi. Tā kā bankas garantija ir attiecināma tikai uz maksājuma saistību, tad bankas garantija ir attiecināma uz Līguma ietvaros aprēķināto līgumsodu samaksas garantiju.

[14.2] Ņemot vērā, ka atbildētājas pretprasījums – aprēķinātais līgumsods 34 717,59 EUR, ieskaita veidā ir segts ar prasītājas prasījumu par 2016.gada februārī izpildīto darbu samaksu, tad ir atzīstams, ka atbildētāja ir nepamatoti pieprasījusi un saņēmusi vēl arī no AS "Swedbank" prasītājas no Līguma izrietošo saistību izpildes garantiju – 37 300 EUR.

2016.gada 27.aprīļa Aizdevuma līgums Nr.16-017621- IN (*lietas 1.sējuma 133.-140.lapa*) apliecina, ka prasītāja atbildētājai izmaksātās bankas

garantijas apmērā ar banku ir noslēgusi aizdevuma līgumu par 37 300 EUR atmaksu.

Šādos apstākļos atbildētājas nepamatoti saņemtā bankas garantija – 37 300 EUR ir piedzenama no atbildētājas prasītājas labā.

[15] Ņemot vērā sprieduma 13.-14.punktā norādītos argumentus, prasība ir apmierināma daļēji, piedzenot no atbildētājas prasītājas labā parāda pamatsummu 59 197,33 EUR (12 701,12 EUR par 2016.gada februārī izpildītajiem darbiem + 46 496,21 EUR par 2016.gada martā izpildītajiem darbiem), saistību izpildes garantiju 37 300 EUR, prasību daļā par parāda pamatsummas 33 600 EUR un līgumsoda 9279,73 EUR piedziņu noraidot.

[16] Saskaņā ar Civillikuma 1770.pantu, ar zaudējumu jāsaprot katrs mantiski novērtējams pametums. Jau cēlies zaudējums var būt vai nu cietušā tagadējās mantas samazinājums, vai arī viņa sagaidāmās peļņas atrāvums (Civillikuma 1772.pants).

Ar jēdzienu „zaudējums" saprot jebkādu mantas samazinājumu, zudumu, bojājumu, kā arī peļņas atrāvumu, papildu izdevumus un citas mantiski novērtējamas tiesību aizskāruma sekas (*sk. K. Torgāns. Saistību tiesības. I daļa, Mācību grāmata. Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2006, 238. lpp.*).

Tādējādi cietušā tagadējās mantas samazinājums var izpausties dažādos veidos, un ir svarīgi noskaidrot mantiski novērtējamā pametuma raksturu.

Atbilstoši Civillikuma 1779.pantam katram ir pienākums atlīdzināt zaudējumus, ko viņš ar savu darbību vai bezdarbību nodarījis.

Kā atzīts tiesību doktrīnā un to apstiprinājusi judikatūra, zaudējumu atlīdzības pamatā ir: 1) tiesību aizskārēja neattaisnojama darbība, kas attiecīgos gadījumos ietver arī novērtējumu no vainojamības viedokļa; 2) zaudējumu esamība un 3) cēloniskais sakars starp zaudējumiem un neatļauto darbību (*sk. K. Torgāns. Saistību tiesības I daļa. Rīga, 2006, 209.lpp., Senāta 2008.gada 2.aprīļa spriedumu lietā Nr. SKC-143/2008 (C29369004), 2011.gada 7.decembra spriedumu lietā Nr. SKC-289/2011 (C06067006)*).

[16.1] Tiesas kolēģijas ieskatā pirmās instances tiesa nepamatoti atzinusi, ka līgumiskajās attiecībās nav piemērojamas Civillikuma normas par zaudējumu atlīdzību pēc Civillikuma 1775.un 1779.panta, jo šāds apgalvojums neatbilst ne pastāvošajai tiesu praksei, ne judikatūrai, ne tiesību teorijai (*sk. K. Torgāns. Saistību tiesības I daļa. Rīga, 2006, 237.-246.lpp.).*

Pirmās instances tiesa atsaukusies uz Civillikuma 1785.pantu, kurā noteikts, ka gadījumā, ja zaudējumu atlīdzības pienākums izriet no līgumiskas saistības pārkāpuma, tad atlīdzības apmēru noteic šā līguma saturs. Taču tiesa nav ņēmusi vērā minētās likuma normas komentārus, kur norādīts, ka, ja līgumā nav aprobežots zaudējumu atlīdzības pienākums vai vispār nav neviena norādījuma par zaudējumu atlīdzību, līguma pārkāpējs, tāpat kā ārpuslīgumiskās attiecībās, atbild par visiem zaudējumiem (*sk. LR Civillikuma komentāri. Saistību tiesības (1401.-2400.p.) Sagatavojis autoru kolektīvs prof. K. Torgāna vispārīgā zinātniskā redakcijā*, *Rīga, 2000, 275.lpp.).*

Turklāt, arī atbilstoši Civillikuma 2217.panta otrajā daļā noteiktajam, ja pasūtījums paliek vai nu pavisam neizpildīts vai vismaz nepabeigts [..] tad uzņēmējam jāatlīdzina pasūtītājam nodarītie zaudējumi.

[16.2] Prasītāja Līguma izpildi 2016.gada 1.aprīlī ir pārtraukusi prettiesiski. Vienlaikus tiesas kolēģija ņem vērā, ka 2016.gada 2.jūnijā prasītāja atkārtoti nosūtījusi atbildētājai paziņojumu, ka izmanto savas tiesības izbeigt Līgumu saskaņā ar Līguma 10.5.punktu (*lietas 1.sējuma 144.lapa*).

Līguma 10.5.punktā noteikts, ka prasītāja ir tiesīga vienpusēji izbeigt līgumu, ja atbildētāja līgumā noteiktajā termiņā nav veikusi apmaksu par izpildīto un līgumā noteiktajā kārtībā pieņemto pakalpojumu un nokavējums ir vismaz 60 kalendāras dienas.

Atbilstoši šī sprieduma 12.punktā konstatētajam par februārī izpildītajiem darbiem par kopējo summu 46 301,12 EUR, apmaksas termiņš iestājās 2016.gada 30.martā. Savukārt atbilstoši šī sprieduma 13.3.punktā atzītajam, atbildētājai ieskaita veidā dzēšot prasītājas prasību par februārī izpildīto darbu samaksu, atlikusī pamatparāda summa par 2016.gada februārī prasītājas izpildītajiem darbiem ir 12 701,12 EUR. Tādējādi ņemot vērā, ka atbildētāja samaksu 12 701,12 EUR līdz 2016.gada 2.jūnijam nebija veikusi, tad ir atzīstams, ka atbildētāja bija pieļāvusi apmaksas par izpildīto darbu kavējumu ilgāk kā 60 dienas un prasītāja bija tiesīga vienpusēji atkāpties no Līguma izpildes.

Līdz ar to prasītājas prettiesiska (neattaisnojama) darbība, kas ir viens no zaudējumu atlīdzības nosacījumiem, ir konstatējama laika periodā no 2016.gada 1.aprīļa līdz 2016.gada 2.jūnijam, jo tikai 2016.gada 2.jūnijā prasītāja ir atbilstoši Līguma nosacījumiem tiesiski vienpusēji atkāpusies no Līguma izpildes. Līdz ar to arī zaudējumu atlīdzības otrais priekšnosacījums - zaudējuma esamība, ir izvērtējams laika periodā no 2016.gada 1.aprīļa līdz 2016.gada 2.jūnijam (ieskaitot).

[16.3] Par nepamatotu tiesas kolēģija atzīst atbildētājas pārstāvja tiesas sēdē pausto viedokli, ka, izšķirot strīdu par to, vai prasītāja ir tiesiski 2016.gada 2.jūnijā vienpusēji atkāpusies no Līguma, ir piemērojami Civillikuma 1656.panta nosacījumi.

Atbilstoši Civillikuma 1656.pantā noteiktajam, konstatējot, ka parādnieka šaubas par saistības pastāvēšanu ir bijušas pamatotas, tiesa var atsvabināt parādnieku no neizdevīgajām nokavējuma sekām, nevis liegt kreditoram izmantot viņa tiesības, t.i., tiesa var tikai atbrīvot parādnieku no kādu noteiktu darbību veikšanas, nevis uzlikt kreditoram kādus pienākumus.

Tādējādi izskatāmajā lietā, neatkarīgi no tā, vai tiktu atzīts, ka atbildētāja ir pamatoti vai nepamatoti šaubījusies par saistības pret prasītāju pastāvēšanu, konstatējot, ka uz 2016.gada 2.jūniju atbildētāja ir pieļāvusi vairāk kā 60 dienu ilgu maksājuma kavējumu, tiesa nevar atzīt prasītājas vienpusējo atkāpšanos no Līguma par prettiesisku.

[16.4] Atbildētāja zaudējumu apmēru ir pamatojusi ar mantas (naudas līdzekļu) samazinājumu, kas atbildētājai radies izpildot prasītājas vietā Līgumā noteiktos darbus. Zaudējumus atbildētāja ir aprēķinājusi kā starpību starp izdevumiem, kas radušies atbildētājai, lai nodrošinātu darbu izpildi, kas bija jāveic prasītājai, un ienākumiem, ko atbildētāja saņem no šo pakalpojumu pasūtītāja AS "Latvenergo".

Tiesas kolēģija atzīst, ka nav pamata atbildētājas zaudējumu matemātiskajā aprēķinā kā summu, kuras pārsniegums veido atbildētājai ikmēneša radītos zaudējumus, iekļaut no AS "Latvenergo" saņemtos maksājumus 33 130,38 EUR, jo prasītājas un atbildētājas savstarpēji noslēgtajā Līgumā noteikto darbu samaksa ir bijusi lielāka nekā samaksa, ko atbildētāja ir norādījusi kā saņemtu no AS "Latvenergo". Atbildētājas un prasītājas starpā noslēgtajā Līgumā šo darbu kopējā ikmēneša summa bija noteikta 37 341,93 EUR (*lietas 1.sējuma 34.lapa, Līguma Pielikums Nr.2*). Līdz ar to ņemot vērā, ka atbildētāja zaudējumu aprēķinu ir pamatojusi ar izdevumu palielinājumu, kas radies atbildētājai prasītājas vietā izpildot Līgumā noteiktos darbus, tad kā pamats atbildētājas izdevumiem, kuru pārsniegums ir radījis atbildētājai zaudējumus, ir ņemama Līgumā noteiktā maksa par ikmēneša sniegto pakalpojumu (izpildāmo darbu) – 37 341,93 EUR.

Arī atbildētājas pārstāvis, sniedzot savus paskaidrojumus tiesas sēdē norādīja, ka atbildētājas zaudējumus veido starpība starp atbildētājas izmaksām, kas radās atbildētājai izpildot Līgumā noteiktos darbus un izmaksām, kādas atbildētājai atbilstoši Līguma noteikumiem bija paredzēts maksāt prasītājai.

Lai gan atbildētājas pārstāvis kā Līgumā noteikto ikmēneša maksājumu ir norādījis 37 253,16 EUR, lietā nav iesniegti pierādījumi tam, ka atbilstoši Līguma 1.2.punktam, Līguma darbības laikā atbildētāja būtu samazinājusi Līguma Pielikumā Nr.1 un Nr.2 noteikto pakalpojumu un secīgi to apmaksas apmēru.

Šādos apstākļos nav nozīmes prasītājas izteiktajiem iebildumiem pret atbildētājas zaudējumu aprēķinu, kas pamatoti ar to, ka nav pierādīts no AS "Latvenergo" saņemto maksājumu par Līgumā noteikto darbu izpildi apmērs, jo atbildētāja savus zaudējumus ir pamatojusi ar izdevumu, kas nepieciešami Līgumā noteikto darbu izpildei palielinājumu, nevis ar negūto peļņu atbildētājas un AS "Latvenergo" noslēgtā līguma ietvaros.

[17] Izvērtējot izdevumus, kas atbildētājai ir radušies 2016.gada aprīlī, izpildot prasītājas Līgumā noteiktos pienākumus, tiesas kolēģija ņem vērā,

ka šos izdevumus, kuru kopējo summu atbildētāja ir norādījusi 57 977,47 EUR, veido 9 izdevumu pozīcijas – darbinieku algas 31 109,81 EUR, paklāju nomaiņa 1144,75 EUR, inventārs un higiēnas preces 17 635 EUR, transporta izdevumi 87,68 EUR, degvielas izdevumi 1302,59 EUR, citi izdevumi 597,09 EUR, administratīvie izdevumi 202,73 EUR, līgumsods 1550 EUR, ģenerāltīrīšanas darbi 4347,82 EUR.

[17.1] Darbinieku algu pozīciju veido ofisa darbinieku algas 4650,79 EUR, brigādes darbinieku atalgojums 926,18 EUR, apkopēju atalgojums 23 820,84 EUR, pašnodarbināto personu atalgojums 1712 EUR.

[17.1.1] Darba līgumu kopijas (*lietas 19.sējuma 56.- 251.lapa, 20.sējums*), apkopēju aprēķināto algu saraksts (*lietas 4.sējuma 19.-20.lapa*) un šo algu izmaksu apliecinošie bankas maksājuma uzdevumi (*lietas 4.sējuma 21.-145.lapa*), pašnodarbināto personu darbu nodošanas akti (*lietas 23.sējuma 3.-12.lapa*), pašnodarbināto personu izrakstītie rēķini un šo rēķinu apmaksu apliecinošie bankas maksājuma uzdevumi (*lietas 4.sējuma 147.-166.lapa*) apliecina, ka ar Līgumā noteiktajos objektos veikto telpu uzkopšanas darbu apmaksu atbildētājas darbiniekiem un šo darbu veikšanai piesaistītajām pašnodarbinātajām personām atbildētājai 2016.gada aprīlī ir radušies izdevumi 25 532,84 EUR. Arī prasītājas pārstāve, lai gan neatzina pretprasībā norādīto zaudējumu apmēru, tiesas sēdē atzina, ka darbiniekiem un pašnodarbināto personām izmaksātās naudas summas par Līgumā noteikto telpu tīrīšanu, ir atzīstamas par atbilstošām šo darbu apjomam un izcenojumam. Līdz ar to par pierādītiem atbildētājas norādītajā apmērā tiesas kolēģija atzīst izdevumus apkopēju un pašnodarbināto personu darba samaksas izdevumus par kopējo summu 25 532,84 EUR (23 820,84 EUR + 1712 EUR).

[17.1.2] Izvērtējot ofisa darbinieku algu pozīciju, tiesas kolēģija ņem vērā, ka divi no pieciem šajā pozīcijā norādītajiem darbiniekiem – /pers. AG/ un /pers. B/ darbu pie atbildētājas par uzkopšanas darbu vadītājiem bija uzsākuši ilgu laiku pirms prasītājas vienpusējās atkāpšanās no Līguma – attiecīgi 2012.gada 27.decembrī un 2015.gada 6.oktobrī (*lietas 19.sējuma 22.-23. un 51.-52.lapa*). Lietā nav iesniegti pierādījumi, ka līdz ar 2016.gada 1.aprīli šiem darbiniekiem pamatojoties uz papildus darba pienākumiem, būtu palielināta darba samaksa. Līdz ar to šo darbinieku darba algas izmaksas, kuru kopējā summa ir 1730,64 EUR, nav attiecināmas uz izdevumiem, kas atbildētājai būtu radušies saistībā ar prasītājas Līgumā noteikto darbu izpildi.

Savukārt ar ofisa darbiniekiem /pers. AH/, /pers. AI/, /pers. AJ/ atbildētāja darba tiesiskās attiecības ir nodibinājusi 2016.gada 29.martā (*lietas 19.sējuma 4.-6., 25.-27., 48.-50.lapa*) un kā redzams no šo darbinieku atskaitēm par izpildītajiem darba uzdevumiem, šie darbinieki ir risinājuši jautājumus gan par darbinieku nodrošināšanu Līgumā noteikto objektu tīrīšanai, gan par inventāra un uzkopšanas līdzekļu piegādi attiecīgajiem objektiem (*lietas 19.sējuma 7.- 21., 28.- 47.lapa*). Līdz ar to tiesas kolēģija atzīst par pierādītu, ka darba līgumu noslēgšana ar šiem darbiniekiem un secīgi izdevumi, kas saistīti ar darba samaksas izmaksu par to izpildīto darbu, kuru kopējā summa aprīlī ir 2920,15 EUR, ir attiecināmi uz izdevumiem, kas atbildētājai ir radušies saistībā ar Līguma izpildes pārtraukšanu no prasītājas puses.

[17.1.3] Izvērtējot izdevumos iekļauto brigādes darbinieku atalgojumu 926,18 EUR, tiesas kolēģija ņem vērā, ka visi brigādes darbinieki ir pieņemti darbā par labiekārtošanas strādniekiem un visiem brigādes darbiniekiem ir noteikta laika darba samaksa un normālais darba laiks (*lietas 22.sējuma 49.-70.lapa*). Tādējādi brigādes darbiniekiem ikmēneša darba samaksa ir izmaksājama neatkarīgi no tā, kādus darba uzdevumus tie pilda attiecīgā darba laika ietvaros. Līdz ar to brigādes darbinieku darba samaksa nav attiecināma uz atbildētājas izdevumiem, kas nepastarpināti un tieši atbildētājai būtu radušies prasītājai pārtraucot Līguma izpildi 2016.gada 1.aprīlī. Turklāt, visi labiekārtošanas darbinieki, kuru atalgojums ir ietverts 2016.gada aprīļa izdevumos, darba tiesiskās attiecības ar atbildētāju ir nodibinājuši līdz 2015.gada 25.maijam. Līdz ar to tiesas kolēģija atzīst, ka šo darbinieku darba samaksas izmaksas nav attiecināmas uz atbildētājas papildus izdevumiem.

[17.2] Izvērtējot izdevumu pozīciju par paklāju nomaiņu 1144,75 EUR, tiesas kolēģija, ņemot vērā, ka šādu pakalpojumu nodrošināšana ir iekļauta Līgumā, kā arī to, ka prasītājas pārstāve šo pozīciju atzina par atbilstošu Līgumā noteiktajiem objektiem, kuros šis pakalpojums bija sniedzams, neapstrīdot arī šī pakalpojuma ikmēneša kopējo summu, kuru apstiprina arī atbildētājai izsniegtais rēķins no piegādātājas (*lietas 4.sējuma 167.-183.lapa*), tiesas kolēģija atzīst, ka atbildētājas veiktā samaksa par paklāju nomaiņu ir attiecināma uz izdevumiem, kas atbildētājai ir radušies saistībā ar Līguma izpildes pārtraukšanu no prasītājas puses.

[17.3] Izvērtējot izdevumu pozīciju par inventāra un higiēnas preču iegādi 17 635 EUR, tiesas kolēģija konstatē, ka šajos izdevumos ir iekļautas tīrīšanas līdzekļi un inventārs, kas ir attiecināms uz telpu tīrīšanu (*lietas 4.sējums 186.-286.lapa*). Ņemot vērā, ka starp pusēm nav strīda par to, ka atbildētājas pamatnodarbošanās Līguma darbības laikā nav bijusi saistīta ar šāda veida pakalpojumu sniegšanu, tad tiesas kolēģijai nav pamata apšaubīt, ka šie atbildētājas izdevumi ir bijuši saistīti ar Līgumā noteikto prasītājas pienākumu izpildi. Līdz ar to, ņemot vērā, ka iegādātās elektrotehnikas izdevumus atbildētāja ikmēneša izdevumos ir iekļāvusi 1/12 daļas apmērā no iegādes izdevumiem, tiesas kolēģija atzīst, ka atbildētājas veiktā samaksa par telpu uzkopšanai nepieciešamā inventāra un higiēnas preču iegādi ir attiecināma uz izdevumiem, kas atbildētājai ir radušies saistībā ar Līguma izpildes pārtraukšanu no prasītājas puses.

[17.4] Izvērtējot transporta izdevumu pozīciju 87,68 EUR, kurā iekļautas transporta līdzekļu tehniskās apkopes, remonta, mazgāšanas, auto GPS un apdrošināšanas pakalpojumu izdevumi, tiesas kolēģija šādu izdevumu attiecināšanu uz Līgumā noteikto darbu izpildi atzīst par nepierādītu, jo no atbildētājas iesniegtajiem pierādījumiem (*lietas 4.sējuma 288.-301.lapa*) nevar konstatēt, kurš darbinieks konkrēto transporta līdzekli lieto savu darba pienākumu pildīšanai. Tāpat no pierādījumiem nevar izdarīt secinājumus par to, vai šis transportlīdzeklis ir nodots tikai viena vai vairāku atbildētājas darbinieku lietošanai.

[17.5] Izvērtējot degvielas izdevumu pozīciju 1302,59 EUR tiesas kolēģija konstatē, ka šo izdevumu pamatošanai atbildētāja ir iesniegusi Nesta Latvija SIA rēķinu, kurā redzami visa ar atbildētājas uzņēmuma kartēm 2016.gada aprīļa mēnesī iegādātā degviela (*lietas 4.sējuma 304.-310.lapa*). Lai gan atbildētāja uz šī rēķina ir veikusi pierakstus, kuras degvielas iegādes ir attiecināmas uz telpu tīrīšanas pakalpojumu, šo pierakstu atbilstību faktiskajai situācijai nav iespējams pārbaudīt, jo nav zināmi ne darbinieki, kas izmantojuši attiecīgās kartes, ne konkrēti transportlīdzekļi, maršruti un to mērķi, kuru nodrošināšanai degviela ir iegādāta.

Vienlaikus tiesas kolēģija ņem vērā, ka atbilstoši /pers. AI/ atskaitei par objektu apsekošanu 2016.gada aprīļa mēnesī (*lietas 19.sējuma 28.-36.lapa*) ar telpu uzkopšanu un tīrīšanas līdzekļu un inventāri saistīto jautājumu risināšanai, šis atbildētājas darbinieks ir veicis 10 braucienus no Rīgas uz Gulbeni, Daugavpili, Rēzekni, Krāslavu, Alūksni, Balviem un atpakaļ ar kopējo kilometrāžu ne mazāk kā 500 km, 4 braucienus no Rīgas uz Jēkabpili, Aizkraukli un atpakaļ ar kopējo vidējo kilometrāžu ne mazāk kā 250 km, 2 braucienus no Rīgas uz Krāslavu caur Ludzu, Daugavpili, caur Dagdu un atpakaļ ar kopējo vidējo kilometrāžu ne mazāk kā 700 km.

Savukārt atbilstoši /pers. AH/ atskaitei par objektu apsekošanu 2016.gada aprīļa mēnesī (*lietas 19.sējuma 7.-15.lapa*) ar telpu uzkopšanu un tīrīšanas līdzekļu un inventāri saistīto jautājumu risināšanai, šis atbildētājas darbinieks ir veicis 8 braucienus no Rīgas uz Liepāju un atpakaļ ar kopējo kilometrāžu ne mazāk kā 460 km, 3 braucienus no Rīgas uz Kandavu, Talsiem un atpakaļ ar kopējo kilometrāžu ne mazāk kā 200 km, 4 braucienus no Rīgas uz Bausku, Saldu, Tukumu, Talsiem un atpakaļ ar kopējo kilometrāžu ne mazāk kā 140 km, 3 braucienus no Rīgas uz Jelgavu un atpakaļ ar kopējo kilometrāžu ne mazāk kā 90 km, 3 braucienus no Rīgas uz Ventspili un atpakaļ ar kopējo kilometrāžu ne mazāk kā 280 km.

Līdz ar to par pierādītu tiesas kolēģija atzīst nobraukto kilometrāžu Līgumā noteikto telpu uzkopšanas darbu vajadzībām par kopējo summu 13 350 km. Savukārt ņemot vērā, ka atbildētāja uz telpu tīrīšanas darbiem ir attiecinājusi dīzeļdegvielas iegādi kā arī Nesta Latvija SIA rēķinā norādītās vidējās dīzeļdegvielas cenu – 0,92 EUR/l, tad no dzīvē gūtiem novērojumiem par ne vecāku kā 10 gadus vidējo dīzeļdegvielas automašīnu degvielas patēriņu 6 l/100 km, tiesas kolēģija par pierādītiem atzīst izdevumus par degvielas iegādi 2016.gada aprīļa mēnesī 736,92 EUR (13 350 km : 100 km x 6

l/100km x 0,92 EUR).

[17.6] Izvērtējot izdevumu pozīciju, kas nosaukta kā "citi izdevumi" un izdevumu kopsavilkumā norādīta 597,09 EUR (*lietas 4.sējuma 1.lapa*), bet tā atšifrējumā 579,81 EUR plus PVN 121,76 EUR (*lietas 4.sējuma 311.lapa*), tiesas kolēģija par nepierādītiem atzīst izdevumus par kopējo summu 82,75 EUR, kas pamatoti ar dažādu preču iegādi mazumtirdzniecības vietās, jo izdevumus apliecinošajos čekos nav iekļauta informācija par pircēju. Lai gan uz čeku kopijām ir atbildētājas pieraksts par to, ka čekā norādītās preces ir pircis atbildētājas darbinieks, turklāt, pamatā gadījumu norādot tikai šī darbinieka vārdu (bez uzvārda), lietā nav iesniegti pierādījumi, ka atbildētāja attiecīgajam darbiniekam būtu atmaksājusi čekos norādītās naudas summas.

Par neattiecināmiem uz izskatāmo lietu tiesas kolēģija atzīst izdevumus par emblēmu (logo uz tunikas) izgatavošanu par kopējo summu 237,77 EUR, jo no lietā iesniegtajiem pierādījumiem nav konstatējama šādas emblēmas izgatavošanas nepieciešamība.

Par nepierādītiem tiesas kolēģija atzīst izdevumus par atkritumu maisu iegādi par kopējo summu 146,85 EUR, kas pamatoti ar SIA „Multipack" izrakstīto rēķinu par kopējo summu 1229,07 EUR (*lietas 4.sējuma 312.-314.lapa*), jo tajā veiktie atbildētājas pieraksti, ka uz Līgumā noteikto darbu izpildi ir attiecināmi izdevumi 146,85 EUR, neapstiprinās ne ar kādiem citiem pierādījumiem lietā. Ņemot vērā, ka atbildētāja rēķinā norādītās preces lieto arī ar Līgumā noteiktajiem darbiem nesaistītu darbību veikšanai, tad atbildētājas apgalvojumi, vien par konkrētu izdevumu apmēru, ir nepietiekoši objektīvu secinājumu izdarīšanai.

Līdz ar to par pierādītiem tiesas kolēģija atzīst šajā izdevumu pozīcijā iekļautos izdevumus par tīrīšanai nepieciešamā inventāra (*lietas 4.sējuma 322.-333.lapa*) un tīrīšana līdzekļu (*lietas 4.sējuma 324.-325.lapa*) iegādi par kopējo summu 234,23 EUR.

[17.7] Izvērtējot administratīvo izdevumu pozīciju 202,73 EUR, par pierādītiem ir atzīstami atbildētājas izdevumi 60,50 EUR (*lietas 4.sējuma 329., 334.-335.lapa*) par darbinieku instruktāžu A elektrodrošības grupai, jo starp pusēm nav strīda par to, ka, pieņemot darbā jaunus vai no jauna darbiniekus, atbildētājai, ņemot vērā telpu tīrīšanas darbu specifiku, bija jāveic šāda darbinieku instruktāža (Līguma Pielikums Nr.5).

Ņemot vērā šī sprieduma 17.1.2.punktā atzīto, ka atbildētāja saistībā ar prasītājas Līgumā noteikto darbu izpildes pārtraukšanu ir pieņēmusi darbā trīs jaunus ofisa darbiniekus, tiesas kolēģija par pierādītiem atzīst izdevumus antivīrusa licences iegādei 3 darbstacijām, kas uz 2016.gada aprīļa mēnesi ir attiecināta 3,17 EUR (*lietas 4.sējuma 1., 329., 336.-337.lapa*).

[17.7.1] Izdevumus daļā, kas atbildētājai radušies apmaksājot SIA „Eco IT" rēķinus par iegādāto datortehniku un programmatūru 43,30 EUR (*lietas 4.sējuma 329.-333.lapa*), tiesas kolēģija neatzīst par saistāmiem ar prasītājas Līgumā noteikto darbu neizpildi, jo šie izdevumi ir dalīti, tos 40 % apmērā attiecinot uz telpu tīrīšanas darbiem, kas norāda uz to, ka iegādātā datortehnika ir bijusi nepieciešama arī citu atbildētājas saimnieciskās darbības uzdevumu veikšanai. Tātad šo preču iegāde tiktu veikta neatkarīgi no prasītājas veiktajām darbībām.

[17.7.2] Par nepierādītiem tiesas kolēģija atzīst izdevumus 63,40 EUR Latvijas Mobilais Telefons SIA sniegto telekomunikāciju pakalpojumu apmaksai, jo no iesniegtā rēķina un maksājuma uzdevuma par tā apmaksu (*lietas 4.sējuma 338.-343.lapa*), vispirms, nav identificējami pakalpojumi, kas no kopējā rēķina par summu 302,31 EUR tiek attiecināti uz Līgumā noteikto darbu izpildes nodrošināšanu. Turklāt, no šī rēķina nav izdarāmi secinājumi arī par to, konkrēti, kuri atbildētājas darbinieki attiecīgos pakalpojumus ir izmantojuši un vai šie darbinieki ir bijuši saistīti tikai ar Līgumā noteikto darbu izpildi.

[17.7.3] Par nepierādītiem ir atzīstami izdevumi par vizītkaršu izgatavošanu 65,34 EUR (*lietas 4.sējuma 334.-335.lapa*), jo, vispirms, vizītkarte nav atzīstama par nepieciešamu izdevumu Līguma izpildei. Turklāt, atbilstoši sniegtā pakalpojuma aprakstam – "vizītkartes + kontaktu maiņa"- ir izdarāmi secinājumi, ka to izgatavošana ir bijusi saistīta ar atbildētājas kontaktinformācijas maiņu, kas nevar būt saistīta ar prasītājas darbībām, jo prasītāja Līgumā noteiktos darbus veica kā atbildētājas apakšuzņēmēja. Secīgi nav pamata uzskatīt, ka kāds no prasītājas darbiniekiem būtu bijis ietverts prasītājas vizītkaršu kontaktinformācijā. Jebkurā gadījumā pierādījumi par to, ka šādu vizītkaršu izgatavošana būtu tieši saistīta ar prasītājas kā Līgumā noteikto darbu izpildītājas maiņu, lietā nav iesniegti.

[17.7.4] Par nepierādītiem ir atzīstami autostāvvietu izdevumi 0,50 EUR, kas pamatoti ar SIA „Mobilly" rēķinu par kopējo summu 101,45 EUR un maksājuma uzdevumu par šī rēķina apmaksu (*lietas 4.sējuma 346.-347.lapa*), jo no šī rēķina nav izdarāmi secinājumi ne par transportlīdzekli, kura stāvvietas apmaksa ir veikta, ne par darbinieku, kas to ir izmantojis, ne par šī darbinieka saistību ar Līgumā noteikto darbu izpildi.

[17.8] Par nepierādītiem ir atzīstami izdevumi, kas atbildētājai radušies saistībā ar līgumsoda 1550 EUR samaksu AS "Latvenergo" (*lietas 4.sējuma 348.-349.lapa*), jo AS "Latvenergo" rēķinā, ar kuru ir pamatota šo izdevumu pozīcija, ir norādīts, ka līgumsods ir atbildētājai aprēķināts par nekvalitatīvi sniegtiem pakalpojumiem. Ņemot vērā, ka attiecīgajās adresēs, kurās ir konstatēti nekvalitatīvi sniegti pakalpojumi, tiek pildīti ne tikai Līgumā noteiktie darbi, bet arī atbildētājas un AS "Latvenergo" savstarpēji noslēgtā līguma ietvaros arī ārējās teritorijas kopšana, kuru veic atbildētāja, tad no šī rēķina nevar izdarīt secinājumus par to, ka līgumsods ir piemērots saistībā ar Līgumā prasītājai noteikto darbu neizpildi.

[17.9] Izdevumu pozīciju ģenerāltīrīšanu darbu izmaksas 4347,82 EUR, veido darba algu izmaksas 1306,09 EUR, izdevumi par inventāra un higiēnas preču iegādi 2560,58 EUR, transporta izmaksas 29,82 EUR, degvielas izmaksas 194,33 EUR, viesnīcu izdevumi 125 EUR, komandējuma nauda 132 EUR.

[17.9.1] Izvērtējot ģenerāltīrīšanas darba algas izmaksas 1306,09 EUR, tiesas kolēģija ņem vērā, ka atbildētājas darbinieki, kas norādīti kā šo darbu izpildītāji, ir pieņemti darbā par labiekārtošanas strādniekiem uz nenoteiktu laiku un visiem šiem darbiniekiem ir noteikta laika darba samaksa un normālais darba laiks (*lietas 22.sējuma 255.-279.lapa*). Tādējādi šiem darbiniekiem, ikmēneša darba samaksa ir izmaksājama neatkarīgi no tā, kādus darba uzdevumus tie pilda attiecīgā darba laika ietvaros. Ar šiem darbiniekiem ir noslēgtas papildus vienošanās pie darba līgumiem par to, ka nepieciešamības gadījumā darbinieks var tikt norīkots ģenerāltīrīšanas darbu veikšanai. No pierādījumiem lietā nav konstatējams, ka darbiniekiem būtu veikti maksājumi par virsstundu darbu vai kādas citas piemaksas, kas būtu maksātas papildus noteiktajai ikmēneša darba samaksai. Tāpat nav konstatējams, ka šie darbinieki būtu pieņemti darbā saistībā ar Līgumā noteikto darbu izpildi, jo amata apraksts, kas ir pielikumi pie darbinieku darba līgumiem, ir norādīts, ka amata pastāvēšanas mērķis ir zāliena pļaušana, apkopšana un uzturēšana, lapu savākšana, teritoriju attīrīšana no sniega un apledojuma – tātad darbinieku pamata pienākumi ir saistīti ar darbu veikšanu ārpus telpām. Līdz ar to ģenerāltīrīšanas darbu darba samaksa nav attiecināma uz atbildētājas izdevumiem, kas nepastarpināti un tieši atbildētājai būtu radušies prasītājai pārtraucot Līguma izpildi 2016.gada 1.aprīlī.

[17.9.2] Izvērtējot izdevumus par inventāra un higiēnas prešu iegādi 2560,58 EUR, ar PVN 21 % 3098,30 EUR (*lietas 4.sējuma 366.-396.lapa*), tiesas kolēģija par nepierādītiem atzīst izdevumus par atkritumu maisu iegādi par kopējo summu 154,01 EUR, kas pamatoti ar SIA „Multipack" izrakstīto rēķinu par kopējo summu 1229,07 EUR (*lietas 4.sējuma 385.-387.lapa*), jo tajā veiktie atbildētājas pieraksti, ka uz Līgumā noteikto darbu izpildi ir attiecināmi izdevumi 154,01 EUR, neapstiprinās ne ar kādiem citiem pierādījumiem lietā. Ņemot vērā, ka atbildētāja rēķinā norādītās preces lieto arī ar Līgumā nesaistītu darbību veikšanai, tad atbildētājas apgalvojumi vien, par konkrētu izdevumu apmēru, ir nepietiekoši objektīvu secinājumu izdarīšanai.

Par neattiecināmiem uz izskatāmo lietu tiesas kolēģija atzīst izdevumus par kopējo summu 35,24 EUR un 152,24 EUR, kuri atbildētājai radušies apmaksājot SIA „Reneva" rēķinu (*lietas 4.sējuma 394.-396.lapa*) un SIA „Mayeri Professional" rēķinu (*lietas 4.sējuma 383.-384.lapa*), jo šīs preces atbildētāja ir iegādājusies 2016.gada 21.martā, t.i., pirms prasītāja bija pārtraukusi Līgumā noteikto darbu izpildi. Līdz ar to nav pamata secināt, ka šie izdevumi ir saistīti ar Līgumā noteikto ģenerāltīrīšanas darbu izpildi.

Līdz ar to, ņemot vērā, ka, aprēķinot uz 2016.gada aprīļa mēnesi attiecināmo izdevumu apmēru, atbildētāja ir ņēmusi vērā arī iegādāto pamatlīdzekļu pirkuma maksas sadalījumu uz 36 mēnešiem, tiesas kolēģija atzīst par pierādītiem un secīgi uz Līgumā noteikto darbu izpildi attiecināmiem pārējos šajā izdevumu pozīcijā iekļautos izdevumus par inventāra un tīrīšanas līdzekļu iegādi par kopējo summu 2756,81 EUR (3098,30 EUR – 154,01 EUR – 35,24 EUR – 152,24 EUR).

[17.9.3] Izvērtējot transporta izmaksu izdevumus 29,82 EUR, kuros iekļauts šķidrums vējstiklu tīrīšanai, plastmasas kannu iegāde, auto mazgāšanas un vienas automašīnas mēneša auto GPS izdevumi, tiesas kolēģija šādu izdevumu attiecināšanu uz Līgumā noteikto darbu izpildi atzīst par nepierādītu, jo no atbildētājas iesniegtajiem pierādījumiem (*lietas 4.sējuma 288.-301.lapa*) nevar konstatēt, uz konkrēti kuru transporta līdzekli ir attiecināmas šīs izmaksas. Tāpat no pierādījumiem nevar izdarīt secinājumus par to, vai šis transportlīdzeklis ir lietots tikai ģenerāltīrīšanas darbu vajadzībām vai arī citiem, tostarp, ar Līgumā nenoteikto darbu izpildi. Atbildētājas veiktie pieraksti uz attiecīgajiem rēķiniem par rēķinos norādīto izdevumu daļēju attiecināšanu uz ģenerāltīrīšanas darbiem neapstiprinās ne ar kādiem citiem pierādījumiem. Līdz ar to nav iespējams izdarīt objektīvus secinājumus par attiecīgo izdevumu attiecināšanu uz Līgumā noteikto darbu izpildi.

[17.9.4] Izvērtējot degvielas izmaksu izdevumus 194,33 EUR, tiesas kolēģija konstatē, ka šo izdevumu pamatošanai atbildētāja ir iesniegusi Nesta Latvija SIA rēķinu, kurā redzami visa ar atbildētājas uzņēmuma kartēm 2016.gada aprīļa mēnesī iegādātā degviela (*lietas 4.sējuma 407.-414.lapa*). Lai gan atbildētāja uz šī rēķina ir veikusi pierakstus, kuras degvielas iegādes ir attiecināmas uz ģenerāltīrīšanas darbu veikšanu, šo pierakstu atbilstību faktiskajai situācijai nav iespējams pārbaudīt, jo nav zināmi ne darbinieki, kas izmantojuši attiecīgās kartes, ne konkrēti transportlīdzekļi, maršruti un to mērķi, kuru nodrošināšanai degviela ir iegādāta. Tāpēc tiesas kolēģija izdevumus, kas saistīti ar degvielas iegādi ģenerāltīrīšanas darbu izpildei, atzīst par nepierādītiem.

[17.9.5] Izvērtējot izdevumus, kas atbildētājai radušies saistībā ar viesnīcu apmaksu un komandējuma naudas izmaksām, tiesas kolēģija šo izdevumu attiecināšanu uz Līgumā noteikto darbu izpildi atzīst par nepierādītu, jo lietā nav pierādījumu tam, ka norādītie darbinieki (*lietas 4.sējuma 415.lapa*), atbilstoši kopsavilkumam par komandējuma izdevumiem, 2016.gada 27. un 28.aprīlī ir bijuši nosūtīti komandējumā tieši ģenerāltīrīšanas, nevis darba līgumos norādīto ar ārējo teritoriju uzkopšanu saistīto darbu veikšanai (*lietas 22.sējuma 71.-96.lapa*). Lietā nav iesniegti pierādījumi arī par to, ka atbildētāja 2016.gada 27. un 28.aprīlī būtu veikusi ģenerāltīrīšanas darbus un konkrēti, kuros objektos, lai gan atbilstoši atbildētājas un AS "Latvenergo" savstarpēji noslēgtā līguma (*lietas 16.sējuma 101.-238.lapa*) Pielikuma Nr.4 nosacījumiem, ģenerālās tīrīšanas darbu nodošana – pieņemšana notiek ar aktu – tātad rakstveidā.

[17.10] Līdz ar to, izvērtējot izdevumus, kas atbildētājai ir radušies 2016.gada aprīlī, izpildot prasītājas Līgumā noteiktos pienākumus, tiesas kolēģija, ņemot vērā šī sprieduma 17.1.-17.9.punktos un to apakšpunktos norādīto argumentāciju, par pierādītiem atzīst uz Līgumā noteikto darbu izpildi izdevumus par kopējo summu 51 024,37 EUR (25 532,84 EUR sprieduma 17.1.1.punkts, 2920,15 EUR sprieduma 17.1.2.punkts, 1144,75 EUR sprieduma 17.2.punkts, 17 635 EUR sprieduma 17.3.punkts, 736,92 EUR sprieduma 17.5.punkts, 234,23 EUR sprieduma 17.6.punkts, 63,67 EUR sprieduma 17.7.punkts, 2756,81 EUR sprieduma 17.9.2.punkts).

Ņemot vērā, ka atbilstoši Līguma nosacījumiem, atbildētājai par aprīļa mēnesi prasītājai par Līgumā noteikto darbu izpildi bija veicama samaksa 37 341,93 EUR, tad ir atzīstams, ka atbildētājai, izpildot telpu uzkopšanas un uzturēšanas pakalpojumus, kas atbilstoši Līgumam bija prasītājas pienākums, ir radušies zaudējumi 13 682,44 EUR (51 024,37 EUR – 37 341,93 EUR).

[18] Izvērtējot izdevumus, kas atbildētājai ir radušies 2016.gada maijā, izpildot prasītājas Līgumā noteiktos pienākumus, tiesas kolēģija ņem vērā, ka šos izdevumus, kuru kopējo summu atbildētāja ir norādījusi 67 319,32 EUR, veido 8 izdevumu pozīcijas – darbinieku algas 35 847,13 EUR, paklāju nomaiņa 1129,45 EUR, inventārs un higiēnas preces 10 111,86 EUR, transporta izdevumi 605,22 EUR, degvielas izdevumi 581,47 EUR, citi izdevumi 368,40 EUR, administratīvie izdevumi 98,32 EUR, ģenerāltīrīšanas darbi 18 577,47 EUR (*lietas 5.sējuma 1.lapa*).

[18.1] Darbinieku algu pozīciju veido ofisa darbinieku algas 2225,70 EUR, apkopēju atalgojums 30 417,48 EUR, pašnodarbināto personu pakalpojumu apmaksa 3203,95 EUR.

[18.1.1] Darba līgumu kopijas (*lietas 19.sējuma 56.- 251.lapa, 20.sējums, 21.sējuma 2.-45.lapa*), apkopēju aprēķināto algu saraksts (*lietas 5.sējuma 9.-10.lapa*) un šo algu izmaksu apliecinošie bankas maksājuma uzdevumi (*lietas 5.sējuma 11-136.lapa*), pašnodarbināto personu darbu nodošanas akti (*lietas 23.sējuma 13.-24.lapa*), pašnodarbināto personu izrakstītie rēķini un šo rēķinu apmaksu apliecinošie bankas maksājuma uzdevumi (*lietas 5.sējuma 138.-161.lapa*) apliecina, ka ar Līgumā noteiktajos objektos veikto telpu uzkopšanas darbu apmaksu atbildētājas darbiniekiem un šo darbu veikšanai piesaistītajām pašnodarbinātajām personām atbildētājai 2016.gada maijā ir radušies izdevumi 33 621,43 EUR. Arī prasītājas pārstāve, lai gan neatzina pretprasībā norādīto zaudējumu apmēru, tiesas sēdē atzina, ka darbiniekiem un pašnodarbinātām personām izmaksātās naudas summas par Līgumā noteikto telpu tīrīšanu, ir atzīstamas par atbilstošām šo darbu apjomam un izcenojumam. Līdz ar to par pierādītiem atbildētājas norādītajā apmērā tiesas kolēģija atzīst izdevumus apkopēju un pašnodarbināto personu darba samaksas izdevumus par kopējo summu 33 621,43 EUR (30 417,48 EUR + 3203,95 EUR).

[18.1.2] Izvērtējot ofisa darbinieku algu pozīciju 2225,70 EUR, tiesas kolēģija, ņemot vērā šī sprieduma 17.1.1.punktā norādītos apsvērumus atzīst, ka /pers. AG/ darba algas izmaksas, kuru kopējā summa ir 741,54 EUR, nav attiecināmas uz izdevumiem, kas atbildētājai būtu radušies saistībā ar prasītājas Līgumā noteikto darbu izpildi. Savukārt ofisa darbinieku /pers. AH/, /pers. AI/, /pers. AJ/ darba samaksa, kuru kopējā summa maijā ir 1484,16 EUR, ir attiecināmi uz izdevumiem, kas atbildētājai ir radušies saistībā ar Līguma izpildes pārtraukšanu no prasītājas puses.

[18.2] Izvērtējot izdevumu pozīciju par paklāju nomaiņu 1129,45 EUR, tiesas kolēģija, ņemot vērā iesniegtos pierādījumus - rēķinus no piegādātājas un rēķina samaksu apliecinošo konta izrakstu (*lietas 5.sējuma 161.-181.lapa*), un šī sprieduma 17.2.punktā norādītos apsvērumus, atzīst, ka atbildētājas veiktā samaksa par paklāju nomaiņu ir attiecināma uz izdevumiem, kas atbildētājai ir radušies saistībā ar Līguma izpildes pārtraukšanu no prasītājas puses.

[18.3] Izvērtējot izdevumu pozīciju par inventāra un higiēnas preču iegādi 10 111,86 EUR, tiesas kolēģija konstatē, ka šajos izdevumos ir iekļautas tīrīšanas līdzekļi un inventārs, kas ir attiecināms uz telpu tīrīšanu (*lietas 5.sējums 182.-237.lapa*). Ņemot vērā šī sprieduma 17.3.punktā norādītos apsvērumus, tiesas kolēģija atzīst, ka atbildētājas veiktā samaksa par telpu uzkopšanai nepieciešamā inventāra un higiēnas preču iegādi ir attiecināma uz izdevumiem, kas atbildētājai ir radušies saistībā ar Līguma izpildes pārtraukšanu no prasītājas puses.

[18.4] Izvērtējot transporta izdevumu pozīciju 605,22 EUR, kurā iekļautas transporta līdzekļu tehniskās apkopes, remonta, mazgāšanas, auto GPS, autostāvvietu, līzinga un apdrošināšanas pakalpojumu izdevumi, tiesas kolēģija šādu izdevumu attiecināšanu uz Līgumā noteikto darbu izpildi atzīst par nepierādītu, jo no atbildētājas iesniegtajiem pierādījumiem (*lietas 5.sējuma 239.-260.lapa*) nevar konstatēt, kurš darbinieks konkrēto transporta līdzekli lieto savu darba pienākumu pildīšanai. Tāpat no pierādījumiem nevar izdarīt secinājumus par to, vai šis transportlīdzeklis ir nodots tikai viena vai vairāku atbildētājas darbinieku lietošanai.

[18.5] Izvērtējot degvielas izdevumu pozīciju 581,47 EUR, tiesas kolēģija konstatē, ka šo izdevumu pamatošanai atbildētāja ir iesniegusi Nesta Latvija SIA rēķinu, kurā redzama visa ar atbildētājas uzņēmuma kartēm 2016.gada maija mēnesī iegādātā degviela (*lietas 5.sējuma 262.-277.lapa*). Lai gan atbildētāja uz šī rēķina ir veikusi pierakstus, kuras degvielas iegādes ir attiecināmas uz telpu tīrīšanas pakalpojumu, šo pierakstu atbilstību faktiskajai situācijai nav iespējams pārbaudīt, jo nav zināmi ne darbinieki, kas izmantojuši attiecīgās kartes, ne konkrēti transportlīdzekļi, maršruti un to mērķi, kuru

nodrošināšanai degviela ir iegādāta.

Arī no /pers. AI/ un /pers. AH/ atskaitēm par objektu apsekošanu (*lietas 19.sējuma 16.-21.lapa un 37.-45.lapa*) nav izdarāmi secinājumi par degvielas patēriņu Līgumā noteikto darbu izpildei, jo kā redzams no atskaitēm, šie darbinieki objektu apsekošanu ir veikuši ne tikai Līgumā noteikto darbu izpildes nodrošināšanai, bet arī atbildētājas un AS "Latvenergo" savstarpēji noslēgtajā līgumā paredzēto ārējās teritorijas uzkopšanas un uzturēšanas darbu vajadzībām. Līdz ar to tiesas kolēģija atzīst, ka atbildētāja nav pierādījusi šajā izdevumu pozīcijā norādīto izdevumu apmēru un attiecināmību uz Līgumā noteikto darbu izpildi.

[18.6] Izvērtējot izdevumu pozīciju, kas nosaukta kā "citi izdevumi", kuru kopējā summa ir 368,40 EUR (*lietas 5.sējuma 278.-287.lapa*), tiesas kolēģija par nepierādītiem atzīst dezinsekcijas pret skudrām izdevumus 35 EUR, jo šādi izdevumi var būt saistīti gan ar skudru iznīcināšanu iekštelpās, gan ārējā teritorijā. Savukārt no lietā iesniegtā rēķina un maksājuma uzdevuma (*lietas 5.sējuma 279.-280.lapa*) nav izdarāmi viennozīmīgi secinājumi par šo izdevumu attiecināmību uz Līgumā noteikto darbu izpildi.

Par nepierādītiem ir atzīstami arī šajā izdevumu pozīcijā iekļautos izdevumus, kas saistīti ar automašīnas VW CADY JL3625 remontu un tehnisko apkopi 264,55 EUR, jo no lietā iesniegtajiem SIA "AUTOGARANT" rēķiniem un šo rēķinu apmaksu pierādošajiem kontu izrakstiem (*lietas 5.sējuma 281.-285.lapa*) nav izdarāmi secinājumi par apmaksāto pakalpojumu attiecināšanu uz Līgumā noteikto darbu izpildi. Kā redzams no atbildētājas veiktajiem pierakstiem uz šiem rēķiniem, izdevumi uz Līgumā noteikto darbu izpildi ir attiecināti 50 % apmērā no rēķina kopējās summas. Tātad šis transporta līdzeklis ir lietots ne tikai Līgumā noteikto darbu izpildei. Secīgi arī ar šī transportlīdzekļa uzturēšanu tehniskā kārtībā saistītie izdevumi atbildētājai būtu neatkarīgi no tā, vai tas tiek lietots arī Līgumā noteikto darbu izpildei. Turklāt, lietā nav iesniegti nekādi citi objektīvi pārbaudāmi pierādījumi, no kuriem varētu izdarīt secinājumus par atbildētājas veikto pierakstu par izdevumu attecināšanu uz Līgumā noteikto darbu izpildi atbilstību faktiskajai situācijai.

Par pierādītiem tiesas kolēģija atzīst šajā izdevumu pozīcijā iekļautos izdevumus par putekļu sūcēja nomu 83,31 EUR (*lietas 5.sējuma 286.-287.lapa*), jo šādas tehnikas izmantošana ir saistāma ar darbu veikšanu iekštelpās un atbilstoši rēķinā norādītajai informācijai (*lietas 5.sējuma 286.-287.lapa*), putekļu sūcējs ir piegādāts darbu veikšanai /adrese/, kurā saskaņā ar Līgumu ir bijuši izpildāmi telpu uzkopšanas darbi (*lietas 17.sējuma 2.lapa*).

[18.7] Izvērtējot administratīvo izdevumu pozīciju 98,32 EUR, ņemot vērā šī sprieduma 17.1.2.punktā atzīto, ka atbildētāja saistībā ar prasītājas Līgumā noteikto darbu izpildes pārtraukšanu ir pieņēmusi darbā trīs jaunus ofisa darbiniekus, tiesas kolēģija par pierādītiem atzīst izdevumus antivīrusa licences iegādei 3 darbstacijām, kas uz 2016.gada maija mēnesi ir attiecināta 3,17 EUR (*lietas 4.sējuma 1., 329., 336.-337.lapa, lietas 5.sējuma 288.lapa*).

[18.7.1] Izdevumus daļā, kas atbildētājai radušies apmaksājot SIA „Eco IT" rēķinus par iegādāto datortehniku un programmatūru 43,30 EUR (*lietas 4.sējuma 329.-333.lapa, lietas 5.sējuma 288.lapa*), tiesas kolēģija, ņemot vērā šī sprieduma 17.7.1.punktā norādītos apsvērumus, neatzīst par saistāmiem ar prasītājas Līgumā noteikto darbu neizpildi.

[18.7.2] Par nepierādītiem, ņemot vērā šī sprieduma 17.7.2.punktā norādītos apsvērumus, tiesas kolēģija atzīst izdevumus 63,40 EUR Latvijas Mobilais Telefons SIA sniegto telekomunikāciju pakalpojumu apmaksai (*lietas 5.sējuma 289.-294.lapa*).

[18.8] Izdevumu pozīciju ģenerāltīrīšanu darbu izmaksas 18 577,47 EUR, veido darba algu izmaksas 12 281,83 EUR, izdevumi par inventāra un higiēnas preču iegādi 2430,66 EUR, transporta izmaksas 216,51 EUR, degvielas izmaksas 364 EUR, viesnīcu izdevumi 760,35 EUR, komandējuma nauda 390 EUR, citi izdevumi 2134,12 EUR.

[18.8.1] Izvērtējot ģenerāltīrīšanas darbu algas izmaksas 12 281,83 EUR, tiesas kolēģija ņem vērā, ka visi atbildētājas darbinieki, kas norādīti kā šo darbu izpildītāji 2016.gada maijā (*lietas 5.sējuma 296.lapa*), ir pieņemti darbā par labiekārtošanas strādniekiem uz nenoteiktu laiku. Lai gan lietā nav iesniegti visu šo darbinieku darba līgumi (nav iesniegti /pers. AO/ darba līgums Nr.228/2016, /pers. AP/ darba līgums Nr.231/2016, /pers. AR/ darba līgums Nr.210/2016, /pers. AS/ darba līgums Nr.2017/2016), kā redzams no lietas materiāliem, visiem labiekārtošanas darbu strādniekiem, kas pieņemti darbā līdz 2016.gada septembrim, ir noteikta laika darba samaksa un normālais darba laiks (*lietas 22.sējuma 71.-180.lapa*). Līdz ar to nav pamata uzskatīt, ka darbiniekiem, kuru darba līgumu kopijas lietā nav iesniegtas, ir bijusi noteikti no pārējiem šo darbu veicējiem atšķirīga darba samaksas aprēķina kārtība. Līdz ar to ir secināms, ka visiem darbiniekiem, kuri ir norādīti kā ģenerāltīrīšanas darbu izpildītāji, ikmēneša darba samaksa ir bijusi izmaksājama neatkarīgi no tā, kādus darba uzdevumus tie pilda attiecīgā darba laika ietvaros. Ar šiem darbiniekiem ir noslēgtas papildus vienošanās pie darba līgumiem par to, ka nepieciešamības gadījumā darbinieks var tikt norīkots ģenerāltīrīšanas darbu veikšanai. No pierādījumiem lietā nav konstatējams, ka darbiniekiem būtu veikti maksājumi par virsstundu darbu vai kādas citas piemaksas, kas būtu maksātas papildus noteiktajai ikmēneša darba samaksai. Tāpat nav konstatējams, ka šie darbinieki būtu pieņemti darbā saistībā ar Līgumā noteikto darbu izpildi, jo amata aprakstos, kas ir pielikumi pie darbinieku darba līgumiem, ir norādīts, ka amata pastāvēšanas mērķis ir zāliena pļaušana, apkopšana un uzturēšana, lapu savākšana, teritoriju attīrīšana no sniega un apledojuma – tātad darbinieku pamata pienākumi ir saistīti ar darbu veikšanu ārpus telpām. Līdz ar to ģenerāltīrīšanas darbu darba samaksa nav attiecināma uz atbildētājas izdevumiem, kas nepastarpināti un tieši atbildētājai būtu radušies prasītājai pārtraucot Līguma izpildi 2016.gada 1.aprīlī.

[18.8.2] Izvērtējot izdevumus par inventāra un higiēnas preču iegādi 2430,66 EUR, (*lietas 5.sējuma 324.-340.lapa*), tiesas kolēģija šos izdevumus atzīst par pierādītiem un attiecināmiem uz Līgumā noteikto darbu izpildi, jo visas piegādātāja rēķinos norādītās un atbildētājas apmaksātās preces ir attiecināmas uz telpu tīrīšanas pakalpojuma izpildi. Aprēķinot uz 2016.gada maija mēnesi attiecināmo izdevumu apmēru, atbildētāja ir ņēmusi vērā arī iegādāto pamatlīdzekļu pirkuma maksas sadalījumu uz 24 mēnešiem. Līdz ar to tiesas kolēģija šos izdevumus atzīst par pierādītiem un secīgi uz Līgumā noteikto darbu izpildi attiecināmiem.

[18.8.3] Izvērtējot transporta izmaksu izdevumus 216,51 EUR, kuros iekļauti daļēji automašīnas mēneša auto GPS izdevumi, automašīnu līzinga maksājumi, auto mazgāšanas, automašīnu stāvvietu, OCTA un KASKO apdrošināšanas izdevumi, tiesas kolēģija šādu izdevumu attiecināšanu uz Līgumā noteikto darbu izpildi atzīst par nepierādītu, jo no atbildētājas iesniegtajiem pierādījumiem (*lietas 5.sējuma 341.-361.lapa*) nevar izdarīt secinājumus par to, vai šis transportlīdzeklis ir lietots tikai ģenerāltīrīšanas darbu vajadzībām vai arī citiem, tostarp, ar Līgumā nenoteikto darbu izpildi. Automašīnas līzinga maksājuma daļēja attiecināšana uz izskatāmo lietu norāda uz to, ka transportlīdzeklis ir lietots un secīgi izdarāmi secinājumi, ka arī iegādāts ir ne tikai Līgumā noteikto darbu izpildei. Līdz ar to šādi atbildētājas izdevumi nav tieši un nepastarpināti saistīti ar prasītājas veiktajām darbībām Līguma ietvaros. Atbildētājas veiktie pieraksti uz attiecīgajiem rēķiniem par rēķinos norādīto izdevumu daļēju attiecināšanu uz ģenerāltīrīšanas darbiem neapstiprinās ne ar kādiem citiem pierādījumiem. Līdz ar to nav iespējams izdarīt objektīvus secinājumus par attiecīgo izdevumu attiecināšanu uz Līgumā noteikto darbu izpildi.

[18.8.4] Izvērtējot degvielas izmaksu izdevumus 364 EUR, tiesas kolēģija konstatē, ka šo izdevumu pamatošanai atbildētāja ir iesniegusi Nesta Latvija SIA rēķinu, kurā redzami visa ar atbildētājas uzņēmuma kartēm 2016.gada maija mēnesī iegādātā degviela (*lietas 5.sējuma 363.-378.lapa*). Lai gan atbildētāja uz šī rēķina ir veikusi pierakstus, kuras degvielas iegādes ir attiecināmas uz ģenerāltīrīšanas darbu veikšanu, šo pierakstu atbilstību faktiskajai situācijai nav iespējams pārbaudīt, jo nav zināmi ne darbinieki, kas izmantojuši attiecīgās kartes, ne konkrēti transportlīdzekļi, maršruti un to mērķi, kuru nodrošināšanai degviela ir iegādāta. Tāpēc tiesas kolēģija izdevumus, kas saistīti ar degvielas iegādi ģenerāltīrīšanas darbu izpildei, atzīst par

nepierādītiem.

[18.8.5] Izvērtējot izdevumus, kas atbildētājai radušies saistībā ar viesnīcu apmaksu un komandējuma naudas izmaksām, tiesas kolēģija šo izdevumu attiecināšanu uz Līgumā noteikto darbu izpildi atzīst par nepierādītu, jo lietā nav pierādījumu tam, ka norādītie darbinieki (*lietas 5.sējuma 379.lapa*), atbilstoši kopsavilkumam par komandējuma izdevumiem, 2016.gada 2.-3.maijā, 5.-6.maijā, 9.-13.maijā, 16.-20.maijā, 23.-27.maijā, 31.maijā-3.jūnijam ir bijuši nosūtīti komandējumā tieši ģenerāltīrīšanas, nevis darba līgumos norādīto ar ārējo teritoriju uzkopšanu saistīto darbu veikšanai (*lietas 22.sējuma 71.-180.lapa*). Lietā nav iesniegti pierādījumi arī par to, ka atbildētāja 2016.gada kopsavilkumā norādītajos laika periodos ir veikusi ģenerāltīrīšanas darbus un, konkrēti, kuros objektos, lai gan atbilstoši atbildētājas un AS "Latvenergo" savstarpēji noslēgtā līguma (*lietas 16.sējuma 101.-238.lapa*) Pielikuma Nr.4 nosacījumiem, ģenerālās tīrīšanas darbu nodošana – pieņemšana notiek ar aktu – tātad rakstveidā.

[18.8.6] Izvērtējot izdevumu pozīciju "citi izdevumi" 2134,12 EUR, tiesas kolēģija šos izdevumus atzīst par pierādītiem un attiecināmiem uz Līgumā noteikto darbu izpildi, jo šajos izdevumos iekļautie EG LUKSS SIA pakalpojumi par logu mazgāšanu Līgumā noteiktajā objektā /adrese/ par kopējo summu 1959,95 EUR, paklāju mazgāšanas iekārtas Compact divu dienu noma 126 EUR, paklāju tīrīšanas līdzeklis 28,34 EUR, IK "UNIKA 3" pakalpojums par grīdas mopšu un citas veļas mazgāšanu 24 EUR, ir atbilstoši Līgumā noteiktajiem izpildāmajiem ģenerāltīrīšanas darbiem un ir veikti Līgumā noteiktajā objektā (Līguma Pielikums Nr.4) (*lietas 1.sējuma 52.-65.lapa*).

[18.9] Līdz ar to, izvērtējot izdevumus, kas atbildētājai ir radušies 2016.gada maijā, izpildot prasītājas Līgumā noteiktos pienākumus, tiesas kolēģija, ņemot vērā šī sprieduma 18.1.-18.8.punktos un to apakšpunktos norādīto argumentāciju, par pierādītiem atzīst uz Līgumā noteikto darbu izpildi izdevumus par kopējo summu 50 998,16 EUR (33 621,43 EUR sprieduma 18.1.1.punkts, 1484,16 EUR sprieduma 18.1.2.punkts, 1129,45 EUR sprieduma 18.2.punkts, 10 111,86 EUR sprieduma 18.3.punkts, 83,31 EUR sprieduma 18.6.punkts, 3,17 EUR sprieduma 18.7.punkts, 2430,66 EUR sprieduma 18.8.2.punkts, 2134,12 EUR sprieduma 18.8.6.punkts).

Ņemot vērā, ka atbilstoši Līguma nosacījumiem, atbildētājai par maija mēnesi prasītājai par Līgumā noteikto darbu izpildi bija veicama samaksa 37 341,93 EUR, tad ir atzīstams, ka atbildētājai, izpildot telpu uzkopšanas un uzturēšanas pakalpojumus, kas atbilstoši Līgumam bija prasītājas pienākums, ir radušies zaudējumi 13 656,23 EUR (50 998,16 EUR – 37 341,93 EUR).

[19] Izvērtējot izdevumus, kas atbildētājai ir radušies 2016.gada 1.-2.jūnijā, izpildot prasītājas Līgumā noteiktos pienākumus, tiesas kolēģija ņem vērā, ka jūnija izdevumus, kuru kopējo summu atbildētāja ir norādījusi 60 188,43 EUR, veido 8 izdevumu pozīcijas – darbinieku algas 33 108,58 EUR, paklāju nomaiņa 1025,10 EUR, inventārs un higiēnas preces 7793,63 EUR, transporta izdevumi 250,73 EUR, degvielas izdevumi 706,91 EUR, citi izdevumi 102 EUR, administratīvie izdevumi 98,32 EUR, ģenerāltīrīšanas darbi 17 103,10 EUR (*lietas 6.sējuma 1.lapa*).

[19.1] Darbinieku algu pozīciju veido ofisa darbinieku algas 2250,42 EUR, apkopēju atalgojums 27 510,26 EUR, pašnodarbināto personu pakalpojumu apmaksa 3347,90 EUR.

[19.1.1] Darba līgumu kopijas (*lietas 19.sējuma 56.- 251.lapa, 20.sējums, 21.sējuma 2.-45.lapa*), apkopēju aprēķināto algu saraksts (*lietas 6.sējuma 8.-9.lapa*) un šo algu izmaksu apliecinošie bankas maksājuma uzdevumi (*lietas 6.sējuma 10.-133.lapa*), pašnodarbināto personu darbu nodošanas akti (*lietas 23.sējuma 26.-40.lapa*), pašnodarbināto personu izrakstītie rēķini un šo rēķinu apmaksu apliecinošie bankas maksājuma uzdevumi (*lietas 6.sējuma 134.-162.lapa*) apliecina, ka ar Līgumā noteiktajos objektos veikto telpu uzkopšanas darbu apmaksu atbildētājas darbiniekiem un šo darbu veikšanai piesaistītajām pašnodarbinātajām personām atbildētājai 2016.gada jūnijā ir radušies izdevumi attiecīgi 27 510,26 EUR un 3347,90 EUR.

Atbilstoši šī sprieduma 16.2.punktā norādītajam periodam, par kuru ir izvērtējami prasītājai radītie zaudējumi (2016.gada 1.aprīlis – 2016.gada 2.jūnijs), tad apkopēju atalgojums un pašnodarbināto personu pakalpojumu apmaksa ir nosakāma atbilstoši šim periodam – par 1. un 2.jūniju, t.i., divām dienām.

Ņemot vērā, ka visas apkopējas ir strādājušas pilnu mēnesi, tad uz izskatāmo periodu ir attiecināmi apkopēju algu izdevumi 1834,02 EUR (27 510,26 EUR : 30 dienas x 2 dienas).

No izdevumiem, kas attiecināmi uz 1.-2.jūniju ir izslēdzami pašnodarbinātai personai /pers. AU/ veiktais maksājums 206 EUR, jo šī persona pakalpojumus ir sniegusi no 2016.gada 7.jūnija. Līdz ar to uz izskatāmo periodu ir attiecināmas izmaksas pašnodarbinātajām personām 209,46 EUR ((3347,90 EUR – 206 EUR) : 30 dienas x 2 dienas)

[19.1.2] Izvērtējot ofisa darbinieku algu pozīciju 2250,42 EUR, tiesas kolēģija, ņemot vērā šī sprieduma 17.1.1.punktā norādītos apsvērumus atzīst, ka /pers. AG/ darba algas izmaksas, kuru kopējā summa ir 741,54 EUR, nav attiecināmas uz izdevumiem, kas atbildētājai būtu radušies saistībā ar prasītājas Līgumā noteikto darbu izpildi. Savukārt ofisa darbinieku /pers. AH/, /pers. AI/, /pers. AJ/ darba samaksa, kuru kopējā summa jūnijā ir 1508,88 EUR, 100,59 EUR apmērā (1508,88 EUR : 30 dienas x 2 dienas) ir attiecināmi uz izdevumiem, kas atbildētājai ir radušies saistībā ar Līguma izpildes pārtraukšanu no prasītājas puses.

[19.2] Izvērtējot izdevumu pozīciju par paklāju nomaiņu 1025,10 EUR, tiesas kolēģija, ņemot vērā iesniegtos pierādījumus - rēķinus no piegādātājas un rēķina samaksu apliecinošo konta izrakstu (*lietas 6.sējuma 163.-183.lapa*), un šī sprieduma 15.2.punktā norādītos apsvērumus, atzīst, ka uz laika periodu no 1. līdz 2.jūnijam ir attiecināmi izdevumi par šajā laikā nomainītajiem paklājiem, kas atbilstoši rēķinā norādītajai informācijai par paklāju piegādes laiku veido kopējo summu 97,22 EUR.

[19.3] Izvērtējot izdevumu pozīciju par inventāra un higiēnas preču iegādi 7793,69 EUR, tiesas kolēģija konstatē, ka šajos izdevumos ir iekļautas tīrīšanas līdzekļi un inventārs, kas ir attiecināms uz telpu tīrīšanu (*lietas 6.sējums 184.-214.lapa*). Ņemot vērā šī sprieduma 17.3.punktā norādītos apsvērumus, tiesas kolēģija atzīst, ka uz telpu uzkopšanai nepieciešamā inventāra un higiēnas preču iegādi par laika periodu no 1. līdz 2.jūnijam ir attiecināmi izdevumi 45,31 EUR, t.i. par preču iegādi līdz 2016.gada 2.jūnijam (ieskaitot).

[19.4] Izvērtējot transporta izdevumu pozīciju 250,73 EUR, kurā iekļautas daļējas servera abonēšanas, transporta līdzekļa VW Caddy JK-794 remonta, daļēji ikmēneša līzinga, autostāvvietu un apdrošināšanas pakalpojumu izdevumi, tiesas kolēģija šādu izdevumu attiecināšanu uz Līgumā noteikto darbu izpildi atzīst par nepierādītu, jo no atbildētājas iesniegtajiem pierādījumiem (*lietas 6.sējuma 215.-225.lapa*) nevar konstatēt, kurš darbinieks, kādu darba pienākumu un konkrēti, kuru transporta līdzekli lieto. Tāpat no pierādījumiem nevar izdarīt secinājumus par to, vai šis transportlīdzeklis ir nodots tikai viena vai vairāku atbildētājas darbinieku lietošanai. Savukārt no izdevumiem, kas uz izskatāmo lietu tiek attiecināti tikai daļēji, ir secināms, ka šajā izdevumu pozīcijā ir iekļauti arī tādi transportlīdzekļi, kurus atbildētāja lieto arī ar Līguma izpildi nesaistītu uzdevumu veikšanai. Līdz ar to no iesniegtajiem pierādījumiem nav izdarāmi secinājumi, ka norādītie izdevumi atbildētājai ir radušies tieši un nepastarpināti prasītājai pārtraucot Līguma izpildi.

[19.5] Izvērtējot degvielas izdevumu pozīciju 706,91 EUR, tiesas kolēģija konstatē, ka šo izdevumu pamatošanai atbildētāja ir iesniegusi Nesta Latvija SIA rēķinu, kurā redzami visa ar atbildētājas uzņēmuma kartēm 2016.gada jūnija mēnesī iegādātā degviela (*lietas 6.sējuma 227.-242.lapa*). Lai gan atbildētāja uz šī rēķina ir veikusi pierakstus, kuras degvielas iegādes ir attiecināmas uz telpu tīrīšanas pakalpojumu, šo pierakstu atbilstību faktiskajai situācijai nav iespējams pārbaudīt, jo nav zināmi ne darbinieki, kas izmantojuši attiecīgās kartes, ne konkrēti transportlīdzekļi, maršruti un to mērķi, kuru nodrošināšanai degviela ir iegādāta.

Līdz ar to tiesas kolēģija atzīst, ka atbildētāja nav pierādījusi šajā izdevumu pozīcijā norādīto izdevumu apmēru un attiecināmību uz Līgumā noteikto darbu izpildi.

[19.6] Izvērtējot izdevumu pozīciju, kas nosaukta kā "citi izdevumi", kuru kopējā summa ir 102 EUR (*lietas 6.sējuma 243.-244.lapa*), tiesas kolēģija šos izdevumus atzīst par neattiecināmiem uz izskatāmo periodu – 2016.gada 1.-2.jūniju, jo tajā iekļautie atbildētājas izdevumi ir par saņemtajiem pakalpojumiem pēc 2016.gada 2.jūnija.

[19.7] Izvērtējot administratīvo izdevumu pozīciju 98,32 EUR, ņemot vērā spriedumā atzīto, ka atbildētāja saistībā ar prasītājas Līgumā noteikto darbu izpildes pārtraukšanu ir pieņēmusi darbā trīs jaunus ofisa darbiniekus, tiesas kolēģija par pierādītiem atzīst izdevumus antivīrusa licences iegādei 3 darbstacijām, kas uz 2016.gada jūnija mēnesi, ņemot vērā izskatāmo periodu – 2016.gada 1.-2.jūniju, ir attiecināma 0,21 EUR (3,17 EUR : 30 dienas x 2 dienas) (*lietas 4.sējuma 1., 329., 336.-337.lapa, lietas 6.sējuma 246.lapa*).

[19.7.1] Izdevumus daļā, kas atbildētājai radušies apmaksājot SIA „Eco IT" rēķinus par iegādāto datortehniku un programmatūru 43,30 EUR (*lietas 4.sējuma 329.-333.lapa, lietas 6.sējuma 246.lapa*), tiesas kolēģija, ņemot vērā šī sprieduma 17.7.1.punktā norādītos apsvērumus, neatzīst par saistāmiem ar prasītājas Līgumā noteikto darbu neizpildi.

[19.7.2] Par nepierādītiem, ņemot vērā šī sprieduma 17.7.2.punktā norādītos apsvērumus, tiesas kolēģija atzīst izdevumus 63,40 EUR Latvijas Mobilais Telefons SIA sniegto telekomunikāciju pakalpojumu apmaksai (*lietas 6.sējuma 247.-252.lapa*).

[19.8] Izdevumu pozīciju ģenerāltīrīšanu darbu izmaksas 17 103,10 EUR, veido darba algu izmaksas 13 180,03 EUR, izdevumi par inventāra un higiēnas preču iegādi 2083,37 EUR, transporta izmaksas 319,78 EUR, degvielas izmaksas 587,71 EUR, viesnīcu izdevumi 464,29 EUR, komandējuma nauda 234 EUR, citi izdevumi 233,92 EUR.

[19.8.1] Izvērtējot ģenerāltīrīšanas darbu algas izmaksas 13 180,03 EUR, tiesas kolēģija ņemot vērā šī sprieduma 17.9.1. un 18.8.1.punktā norādītos apsvērumus par to, ka šos darbus veic darbinieki, kas pieņemti darbā par labiekārtošanas strādniekiem un šajos sprieduma punktos konstatēto darbiniekiem noteikto darba samaksas kārtību, atzīst, ka ģenerālīrīšanas darbu darba samaksa nav attiecināma uz atbildētājas izdevumiem, kas nepastarpināti un tieši atbildētājai būtu radušies prasītājai pārtraucot Līguma izpildi 2016.gada 1.aprīlī.

[19.8.2] Izvērtējot izdevumus par inventāra un higiēnas preču iegādi 2083,37 EUR, (*lietas 6.sējuma 283.-317.lapa*), tiesas kolēģija šos izdevumus atzīst par pierādītiem un attiecināmiem uz Līgumā noteikto darbu izpildi, jo visas piegādātāja rēķinos norādītās un atbildētājas apmaksātās preces ir attiecināmas uz telpu tīrīšanas pakalpojuma izpildi.

Vienlaikus tiesas kolēģija atzīst, ka uz telpu uzkopšanai nepieciešamā inventāra un higiēnas preču iegādi par laika periodu no 1. līdz 2.jūnijam ir attiecināmi izdevumi 184,53 EUR, t.i. par precēm, kas iegādātas līdz 2016.gada 2.jūnijam (ieskaitot).

[19.8.3] Izvērtējot transporta izmaksu izdevumus 319,78 EUR (*lietas 6.sējuma 319.-329.lapa*), kuros iekļauti daļēji servera abonēšanas izdevumi, remonta, automašīnu līzinga maksājumi, daļēji automašīnu stāvvietu, OCTA apdrošināšanas un tehniskās apskates izdevumi, tiesas kolēģija, ņemot vērā šī sprieduma 18.8.3.punktā norādīto argumentāciju, šādu izdevumu attiecināšanu uz Līgumā noteikto darbu izpildi atzīst par nepierādītu.

[19.8.4] Izvērtējot degvielas izmaksu izdevumus 364 EUR tiesas kolēģija konstatē, ka šo izdevumu pamatošanai atbildētāja ir iesniegusi Nesta Latvija SIA rēķinu, kurā redzami visa ar atbildētājas uzņēmuma kartēm 2016.gada jūnija mēnesī iegādātā degviela (*lietas 6.sējuma 331.-345.lapa*), atbildētājai uz šī rēķina veicot pierakstus, kuras degvielas iegādes ir attiecināmas uz ģenerāltīrīšanas darbu veikšanu. Tiesas kolēģija, ņemot vērā šī sprieduma 18.8.4.punktā norādīto argumentāciju, izdevumus, kas saistīti ar degvielas iegādi ģenerāltīrīšanas darbu izpildei, atzīst par nepierādītiem.

[19.8.5] Izvērtējot izdevumus, kas atbildētājai radušies saistībā ar viesnīcu apmaksu un komandējuma naudas izmaksām 234 EUR (*lietas 6.sējuma 346.-353.lapa*), tiesas kolēģija, ņemot vērā, ka norādītie izdevumi ir saistīti ar darbinieku komandējumiem pēc 2016.gada 2.jūnija, atzīst tos par neattiecināmiem uz izskatāmo laika periodu – 2016.gada 1.-2.jūnijs.

[19.8.6] Arī izdevumu pozīcijā "citi izdevumi", izdevumi par kopējo summu 233,92 EUR atbildētājai ir radušies pēc 2016.gada 2.jūnija, līdz ar to nav attiecināmi uz laika periodu, par kuru atbilstoši šī sprieduma 16.2.punktam, ir izvērtējami atbildētājai radītie zaudējumi.

[19.9] Līdz ar to, izvērtējot izdevumus, kas atbildētājai ir radušies 2016.gada 1. un 2.jūnijā, izpildot prasītājas Līgumā noteiktos pienākumus, tiesas kolēģija ņemot vērā šī sprieduma 19.1.-19.8.punktā un to apakšpunktos norādīto argumentāciju, par pierādītiem atzīst uz Līgumā noteikto darbu izpildi izdevumus par kopējo summu 2471,34 EUR (2043,48 EUR sprieduma 19.1.1.punkts, 100,59 EUR sprieduma 19.1.2.punkts, 97,22 EUR sprieduma 19.2.punkts, 45,31 EUR sprieduma 19.3.punkts, 0,21 EUR sprieduma 19.7.punkts, 184,53 EUR sprieduma 19.8.2.punkts).

Ņemot vērā, ka atbilstoši Līguma nosacījumiem, atbildētājai par jūnija mēnesi prasītājai par Līgumā noteikto darbu izpildi bija veicama samaksa 37 341,93 EUR, tad attiecinot šo mēneša kopējo summu uz divām dienām (1. un 2.jūniju) – 2489,46 EUR (37 341,93 EUR : 30 dienas x 2 dienas) ir atzīstams, ka atbildētājai, izpildot telpu uzkopšanas un uzturēšanas pakalpojumus, kas atbilstoši Līgumam, bija prasītājas pienākums, jūnija mēnesī nav radīti zaudējumi, jo tiesas kolēģijas par pierādītiem atzītie atbildētājas izdevumi – 2471,34 EUR, nepārsniedz 2489,46 EUR, kas atbilstoši izvērtējamam periodam būtu izmaksājama prasītājai.

[20] Ņemot vērā, ka atbildētājai sprieduma 17.10. un 18.9. punktos atzītie zaudējumi ir cēlušies prasītājas neatļautas darbības rezultātā – prettiesiski vienpusēji atkāpjoties no Līguma un laika periodā no 2016.gada 1.aprīļa līdz 2016.gada 2.jūnijam, nesniedzot Līgumā noteiktos pakalpojumus, ir konstatējams arī trešais zaudējumu atlīdzības priekšnoteikums – cēloniskais sakars starp prasītājas prettiesisko rīcību un atbildētājai radītajiem zaudējumiem – 27 338,67 EUR.

[20.1] Par formāliem tiesas kolēģija atzīst prasītājas pārstāves iebildumus par to, ka nav pierādīti izdevumi apkopēju algu izmaksām tikai tā iemesla dēļ, ka lietā nav iesniegtas apkopēju darba tabeles, nav parakstīti apkopēju darba algu apkopojumi vai nav no darbinieku puses parakstīti atsevišķi pielikumi pie to darba līgumiem, jo, kā to pamatoti norādīja arī atbildētājas pārstāvji, pierādījumi ir vērtējami to kopumā, nevis izolēti viens no otra. Apkopēju darba samaksu apstiprina ne tikai atbildētājas sastādītie dokumenti, bet arī bankas maksājuma dokumenti, kas apliecina attiecīgo maksājumu veikšanu konkrētajiem darbiniekiem. Tiesas kolēģija ņem vērā, ka prasītājai, izpildot Līgumā noteiktos darbus, nešaubīgi bija zināms gan šo darbu veikšanai nepieciešamais apkopēju skaits, gan salīdzinoši precīzi zināms šo darbu apmaksai nepieciešamais finansējums. Taču prasītāja lietā ne tikai neapstrīdēja šo izdevumu pozīciju pēc būtības, bet arī norādīja, ka apkopēju algām novirzītie līdzekļi ir vērtējami kā samērīgi.

[20.2] Par nepamatotiem ir atzīstami arī atbildētājas iebildumi pret izdevumu pozīcijā "inventārs un higiēnas preces" iekļautajiem pārmērīgi lielajiem izdevumiem, jo šādi iebildumi nav ne pamatoti, ne iesniegti kādi pierādījumi, no kuriem tiesas kolēģija varētu izdarīt kādus objektīvi pamatotus secinājumus. Vienlaikus tiesas kolēģija ņem vērā, ka arī šo izdevumu pozīciju, prasītājai kā Līgumā noteikto darbu izpildītājai, bija iespējams atspēkot, iesniedzot, piemēram, pierādījumus par pašas prasītājas izlietoto līdzekļu apmēru šādu preču iegādei.

[21] Vienlaikus, tiesas kolēģija ņem vērā, ka saskaņā ar Civillikuma 1722.panta otro daļu, *līgumsodu par saistību neizpildi vispār var prasīt tikai tādā apmērā, kādā tas pārsniedz piedzenamo zaudējumu summu, ja vien nav tieši norunāts, ka līgumsods izslēdz tādu atlīdzību.*

Puses Līgumā nav pielīgušas, ka līgumsoda par saistības neizpildi vispār piemērošana izslēdz tiesības prasīt zaudējumu atlīdzību, taču izskatāmajā lietā atbildētāja par Līgumā noteikto darbu neizpildi ir aprēķinājusi un ieskaita veidā jau ieturējusi no prasītājai maksājamās summas līgumsodu par darbu

neizpildi par kopējo summu 33 600 EUR (sprieduma 13.3.punkts).

No Līgumā noteikto 2016.gada 1. un 4.aprīlī izpildāmo darbu satura izriet, ka Līguma 5.2.punktā noteiktā līgumsoda samaksa par šo darbu neizpildi ir kā darbu izpildes alternatīva, taču tā mērķis nav novērst saistību (darbu) izpildījuma kavējumu laikā (sprieduma 13.1.1.punkts). Tātad atbildētājas 2016.gada 11.aprīlī ieskaitam izlietotais līgumsods ir par saistības neizpildi vispār.

Kā norādījis prof. /pers. AZ/, līgumsods par saistības neizpildi vispār uzskatāms par līgumā pielīgtās saistības neizpildes radīto zaudējumu līgumā normētu minimumu, turklāt līgumsoda ņēmējs atbrīvojas no zaudējumu apmēra pierādīšanas, paturot tiesības atsevišķi pieprasīt zaudējumu atlīdzību, ciktāl tā pārsniedz līgumsoda apmēru (*?????? K. ???????????????? ????? ??????i? ???????i??????. [B.v]: ?????i? ????????? ???????? ????? ?. ?. ???????, 1908, c. 48.* Pieejams: https://dspace.lu.lv/dspace/handle/7/1200?show=full [skatīts 30.11.2020.]).

Ņemot vērā, ka līgumsods par saistību neizpildi vispār ir ar mērķi nodrošināties pret zaudējumiem, Civillikums neļauj šo līgumsodu piedzīt kumulatīvi ar zaudējumiem. Izskatāmajā lietā ņemot vērā, ka puses nav vienojušās par to, ka līgumsoda piemērošana izslēdz tiesības prasīt arī zaudējumu atlīdzību, tad līgumsods par saistību neizpildi vispār sakarā ar zaudējumu atlīdzības pienākumu var būt ieskaita līgumsods. Savukārt ņemot vērā, ka līgumsods par saistību neizpildi vispār nav piedzenams kumulatīvi ar zaudējumiem, kā arī to, ka atbildētājas ieskaitam jau izmantotais līgumsods par saistības neizpildi vispār 33 600 EUR pārsniedz tiesas kolēģijas atzīto atbildētājai ar Līguma neizpildi no prasītājas puses radīto zaudējumu summu 27 338,67 EUR, tad pretprasība par zaudējumu 334 067,80 EUR piedziņu ir noraidāma pilnībā.

[22] Ar spriedumu jāizlemj tiesāšanās izdevumu atlīdzināšanas jautājumi.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu, pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus. Ja prasība apmierināta daļēji, šajā pantā noteiktās summas piespriež prasītājam proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram.

[22.1] No lietas materiāliem redzams, ka prasītāja samaksājusi valsts nodevu par prasības pieteikumu 2977 EUR (*lietas 1.sējuma 15.lapa*) un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus par pavēstu un tiesas dokumentu nosūtīšanu 4,70 EUR (*lietas 1.sējuma 17.lapa*).

Prasītāja ir cēlusi prasību par 139 377,06 EUR piedziņu, kas ir apmierināta daļā par 96 497,33 EUR (parāda pamatsumma 59 197,33 EUR un saistību izpildes garantija 37 300 EUR) piedziņu. Līdz ar to, prasītājas samaksātie tiesas izdevumi par veiktajām darbībām pirmās instances tiesā no atbildētājas ir piedzenami 69,23 % (96 497,33 EUR x 100 : 139 377,06 EUR) apmērā no prasītājas veiktajiem maksājumiem), t.i. 2064,23 EUR ((2977 EUR + 4,70 EUR) x 69,23 %).

Par apelācijas sūdzības iesniegšanu prasītāja samaksājusi 1492,24 EUR (*lietas 16.sējuma 59.lapa*).

Prasītāja pārsūdzējusi pirmās instances spriedumu daļā par līgumsoda 9279,73 EUR un ieturētās bankas garantijas 37 300 EUR piedziņu. Tā kā pārsūdzētajā daļā prasība apmierināta daļēji, proti, par 37 300 EUR piedziņu, tad prasītājas samaksātie tiesas izdevumi par veiktajām darbībām apelācijas instances tiesā no atbildētājas ir piedzenami 80,07 % (37 300 EUR x 100 : 46 579,73 EUR) apmērā no prasītājas veiktajiem maksājumiem), t.i. 1194,84 EUR (1492,24 EUR x 80,07 %).

[22.2] Civilprocesa likuma 44.panta otrā daļa noteic atbildētāja pienākumu atmaksāt prasītājam izdevumus lietas vešanai ar nosacījumu, ja prasība apmierināta pilnīgi vai daļēji.

Ar lietas vešanu saistīto izdevumu atlīdzināšanas kārtību un apmēru reglamentē Civilprocesa likuma 44.pants, kura pirmās daļas 1.punkta c) apakšpunkts noteic, ka atlīdzināmie izdevumi advokāta palīdzības samaksai prasībās, kurām ir mantisks raksturs un kurām prasības summa pārsniedz 57 001 *euro*, - to faktiskajā apmērā, tomēr ne vairāk par 5 procentiem no prasījumu apmierinātās daļas.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 44.panta 1.[1] daļā noteiktajam, par atlīdzināmo izdevumu faktisko apmēru uzskata arī izdevumus, par kuriem saskaņā ar advokāta un puses vienošanos par juridiskās palīdzības sniegšanu ir izrakstīts rēķins.

Prasītājas pārstāve zvērināta advokāte A. Švemberga-Streikiša pieteica lūgumu par ar lietas vešanu saistīto izdevumu piedziņu par advokāta palīdzību 16 560,01 EUR.

2016.gada 21.jūnija rēķins Nr.177/1/16 par 786,50 EUR (*lietas 1.sējuma 161.lapa*), 2016.gada 26.oktobra rēķins Nr.177/2/16 par 1997,14 EUR (*lietas 3.sējuma 42.lapa*), 2016.gada 16.novembra rēķins Nr.177/3/16 par 1966,25 EUR (*lietas 3.sējuma 43.lapa*), 2017.gada 5.aprīļa rēķins Nr.177/1/17 par 1948,62 EUR (*lietas 16.sējuma 83.lapa*), 2017.gada 7.augusta rēķins Nr.177/02/2017 par 2692,25 EUR (*lietas 16.sējuma 84.lapa*), 2017.gada 5.decembra rēķins Nr.177/03/2017 par 2510,75 EUR (*lietas 16.sējuma 85.lapa*), 2018.gada 2.maija rēķins Nr.177/1/2018 par 847 EUR (*lietas 18.sējuma 10.lapa*), 2020.gada 7.septembra rēķins Nr.177/2/2020 par 1512,50 EUR (*lietas 18.sējuma 11.lapa*), 2020.gada 2.novembra rēķins Nr.177/3/2020 par 2299 EUR (*lietas 18.sējuma 40.lapa*) apliecina, ka prasītājai par zvērinātas advokātes sniegto palīdzību ir izrakstīti rēķini par summu 16 560,01 EUR.

Izskatītā lieta ir ar mantisku raksturu, līdz ar ko tiesai jāvadās pēc Civilprocesa likuma 44.panta pirmās daļas 1.punkta c) apakšpunktā noteiktajiem atlīdzības limitiem (ne vairāk par 5% no prasījumu apmierinātās daļas), kas šajā gadījumā netiek pārsniegti.

Tiesas kolēģija atzīst, ka, piedzenot par advokāta pakalpojumiem norādīto summu, tiek ņemts vērā tas, ka prasība tiek apmierināta daļēji par 96 497,33 EUR piedziņu, gan tas, ka pilnībā noraidīta pretprasība par 334 067,80 EUR. Līdz ar to no atbildētājas prasītājas labā piedzenami ar lietas vešanu saistītie izdevumi to faktiskajā apmērā, proti, 16 560,01 EUR.

[22.3] Lietā kopā radušies ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi par pavēstu un citu tiesas dokumentu nosūtīšanu 9,95 EUR. Prasītāja samaksājusi 4,70 EUR, līdz ar to atbildētājas valsts labā piedzenami nesamaksātie ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 5,25 EUR, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 42.pantu.

[23] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 195.pantu prasītājam nosakāmas tiesības saņemt likumiskos nokavējuma procentus (6% gadā) no neatmaksātā pamatparāda līdz sprieduma izpildei vai līdz brīdim, kad procentu daudzums sasniegs nesamaksātā pamatparāda apmēru (Civillikuma 1763.pants).

[24] Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 204.[1] pantu atbildētājai nosakāms 10 (desmit) dienu termiņš sprieduma labprātīgai izpildei.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 8., 97., 193., 195., 204.[1], 430., 432., 434.pantu, Civillietu tiesas kolēģija

nosprieda

apmierināt daļēji SIA "IMPEL SERVIKS" prasību un pilnībā noraidīt Sabiedrības ar ierobežotu atbildību "HAGBERG" pretprasību.

Piedzīt no Sabiedrības ar ierobežotu atbildību "HAGBERG", reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, SIA "IMPEL SERVIKS", reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, labā parāda pamatsummu 59 197,33 EUR (piecdesmit deviņi tūkstoši simtu deviņdesmit septiņi *euro* un 33 centi), saistību izpildes garantiju 37 300 EUR (trīsdesmit septiņi tūkstoši trīs simti *euro*), tiesas izdevumus 3259,07 EUR (trīs tūkstoši divi simti piecdesmit deviņi *euro* un 07 centi) un ar lietas vešanu saistītos izdevumus 16 560,01 EUR (sešpadsmit tūkstoši pieci simti sešdesmit *euro* un 01 cents), nosakot, ka samaksa veicama prasītājas norēķinu kontā Nr./numurs/, AS /Nosaukums A/.

Atzīt SIA "IMPEL SERVIKS", reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt likumiskos 6 (sešus) procentus gadā no parāda summas (96 497,33 EUR).

Noraidīt SIA "IMPEL SERVIKS", reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, prasību pret Sabiedrību ar ierobežotu atbildību "HAGBERG", reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, par parāda pamatsummas 33 600 EUR un līgumsoda 9279,73 EUR piedziņu.

Noraidīt Sabiedrības ar ierobežotu atbildību "HAGBERG", reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, pretprasību pret SIA "IMPEL SERVIKS", reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, par zaudējumu 334 067,80 EUR piedziņu.

Piedzīt no Sabiedrības ar ierobežotu atbildību "HAGBERG", reģistrācijas Nr./numurs/, valsts labā ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 5,25 EUR (pieci *euro* un 25 centi) nosakot, ka šī summa iemaksājama Tiesu administrācijai, NMR 90001672316, BIC kods TRELLV22 kontā Nr.LV51TREL2190458019000.

Noteikt atbildētājam termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 10 (desmit) dienas, skaitot no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt 30 dienu laikā Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu departamentā, iesniedzot kasācijas sūdzību Kurzemes apgabaltiesā.

Spriedums sastādīts 2020.gada 2.decembrī.

Tiesnese L. Jansone

Tiesnese R. Vīva

Tiesnese L. Vēbere